

**Huiskamer van de Lage Landen
2018**

**Huiskamer van
de Lage Landen**

De vrijwilligers heten pelgrims

van harte welkom in het

Periode 6 april – 20 april

pelgrimsbureau.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

Vrijdag 6 april

Start met een zeer grijze regendag. Hoeveel pelgrims zullen we vandaag ontmoeten? Het is redelijk rustig bij het pelgrimsbureau. Hoewel we vandaag officieel starten hebben we woensdag al 2 Belgische mannen en donderdag 2 Belgische vrouwen mogen ontmoeten. Verder hebben de afgelopen dagen in het teken gestaan van het herinrichten van de Huiskamer en het appartement. Hierbij hebben we de nodige ondersteuning gekregen van Peter Hesseling

(voorzitter) en Monique Walrave (bestuur) die in Santiago waren om officieel een kopie van de Codex Callixtinus (12e -eeuwse codex handgeschreven die wordt bewaard in de Kathedraal van Santiago) in ontvangst te nemen. Ook maakten ze van de gelegenheid gebruik om Peter als nieuwe voorzitter te laten kennismaken met de relevante relaties hier. De Huiskamer is nu helemaal naar wens ingericht met nieuw meubilair en nieuwe apparaten. Er is ook een heel mooi wandkleed gemaakt door Joke Tolsma dat alleen nog moet worden opgehangen. De 1e complimenten over het kleed hebben we al binnen. Hoe staat het met de pelgrims vandaag: de hele morgen niemand te zien. 's Middags een Duits gezin uit de rij geplukt en een leuk gesprek mee gehad. Een gezin uit Berlijn gestart in Porto met twee jongens van 7 en 11 jaar (Paasvakantie) .Daarna kwam onze eerste Nederlandse gast op nummer 7 binnen, ook komen lopen uit Porto. De twee Belgische dames waren de eerste terugkomers.

Zaterdag 7 april

Donkere wolken veel regen. Weinig Nederlandstalige pelgrims. Twee dames vanuit porto (heel slecht weer onderweg) en een terugkomer. Vliegen zo snel mogelijk terug naar Nederland. Hier op dit moment niet veel te zoeken. Tot nu toe iedereen vanuit Porto vertrokken. Onderweg bijna geen Nederlanders tegengekomen.

Zondag 8 april

Wisselvallig. Bij start om negen uur niemand te zien bij het Pelgrimsbureau. Rond half elf twee verregende dames dit keer niet uit Porto maar vanaf Astorga .Ze hadden onderweg veel regen en

sneeuw maar wel content met de prestatie en mooi op tijd voor de Pelgrims mis. Daarna een man uit België die de Camino deed met zijn Camper. Doet ieder jaar een andere camino, maar had nog nooit zo'n slecht weer gehad. Hagel, sneeuw, regen. Hij legt iedere keer de afstand twee keer af maar dat was absoluut geen probleem voor hem. Vorig jaar ook hier geweest en ik moest de groeten aan Monique doen. Aan het eind van de middag een terugkomster en twee mensen wederom uit Porto resp. 77 en 78 jaar, die Ria goed kenden. Ze vonden het een prima tocht, alleen het weer was

spelbreker.

Maandag 9 april

Gewoon regen. Weer heel stil bij het pelgrimsbureau. De hele ochtend niemand. In de loop van de middag twee terugkomers, een jongen uit Finland die als vrijwilliger in het pelgrimsbureau gaat werken. Helmut een Duitser die vanuit Limburg op de fiets is gekomen. Hij hoort morgen of z'n vrouw mogelijk uitzaaiingen heeft vanuit blaaskanker. Een vader en zoon die een paar dagen hadden gelopen en die geen enkele ambitie hadden om een stap verder te lopen. De motivatie was dat de vader in kwestie Jacob heette, drie maal in het ziekenhuis op het randje van de dood had gelegen en als vorm van dankbaarheid aan zijn naamgenoot naar Santiago is gelopen. Buiten is het slecht weer maar binnen is het ook niet warmer dan 17 graden. Verder zijn we in afwachting van iemand die morgen het wandkleed gaat ophangen. Ook zijn vandaag de Ierse nonnen gestart.

Dinsdag 10 april

Knetterende hagelbuien, witte straten. Om 9 uur niemand bij het pelgrimsbureau te zien. In de Huiskamer rustig, 5 mensen over de hele dag. Een vrouw die op eerste Paasdag door haar voet was gegaan en absoluut niet verder kon zat met haar vriend op een bankje toen er een meisje langskwam die aanbood bij haar ouders te overnachten, waarbij ze 's avonds met de hele familie het Paasdiner mochten meemaken. Aan het eind van de middag een man die vanaf Arles was komen lopen. Een bijzonder prettig gesprek, de man was volledig in evenwicht, had een bijzondere uitstraling, Een gezonde ziel in een gezond lichaam was voor hem zeer van toepassing.

Woensdag 11 april

Beetje eentonig patroon, buiten nat en binnen stil. Uiteindelijk toch 5 pelgrims en een terugkomer mogen verwelkomen. Twee pelgrims die zijn gestart in St Jean Pied de Port (de eerste) route Napoleon dicht. Veel sneeuw maar de weg was goed begaanbaar. Herbergen onderweg mooi en erg rustig. Pelgrim Marion van Engelen vertelde dat ze in september twee weken in Roncesvalles aan het

werk ging. Ze genoot zichtbaar van haar bezoek aan de Huiskamer. Afscheid genomen van zuster Katherine die voor een vergadering naar Ierland moest en pas eind volgende week terug is.

Attentie ☺ ***** Vandaag kwam er een jongeman, zwart haar, in een soort trainingspak (rood/zwart) de kamer binnen stuiven. Hij kwam uit Amsterdam, was geestelijk niet in orde, last van depressies, was op de fiets naar Santiago gegaan, zijn fiets was gestolen in Leon en hij doolde nu al twee maanden rond. Hij had geen geld en geen slaapplek meer en hij wachtte op geld van zijn 83 jarige moeder, dat weken onderweg was omdat ze niet kon telebankieren. Hij had 10 dagen bij charitas (franciscanen) gratis kunnen overnachten maar was nu buiten de deur gezet. Kortom een ellendeverhaal dat rammelde aan alle kanten. Schijnt dat hij vorig jaar dit ook al heeft geprobeerd. We hebben hem een kop koffie gegeven en verwezen naar charitas (naast het pelgrimsbureau zwarte bank en tafeltjes). Boos vertrokken.!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Donderdag 12 april

Alles onveranderd. In de ochtend niemand te zien. Vanaf 1400 uur 8 pelgrims en 3 terugkomers. Verhaal van Cees en Agnes die de route de la Plata hadden beleefd. Veel ontberingen en weinig eet en drink mogelijkheden onderweg. Maar ze hadden het gehaald en waren ondanks alles tevreden over de mooie tocht die ze hadden volbracht. Gezellige sfeer samen met 2 terugkomers uit Finistère. Er kwam ook nog een groepje jongeren langs, die vanuit bijzonder soort onderwijs, een project hadden waarin ze o.a. leerden doelen te stellen, door te zetten, vol goede moed verder te gaan, samenwerken enz., enz. En daarom de camino vanaf Triacastella samen liepen. Aan het eind van de middag Elvira Rog uit België, die pelgrimstochten organiseerde voor Belgen onder de naam ! GO CAMINO.

Vrijdag 13 april

Het weer zoals het op vrijdag de dertiende hoort te zijn. Drukke dag 15 pelgrims en nog een terugkomer. Opvallend verschillende vertrekplaatsen zoals Sarria, Leon, Ferrol, Porto en St Jean Pied de Port. Ook was er een stel uit Texel komen lopen in 2007 begonnen. Ze gingen nog op weg naar Finistère. Twee mannen die dachten dat dit een mooie wandeling was; elk jaar zochten ze ergens op de wereld een wandeling uit van twee weken. Deze had wel een bijzondere indruk achtergelaten. Aan het einde een jong stel (rond de 25) die met een carrière switch bezig waren. Een doelbewuste keuze. Al met al zaten we tot ruim 6 uur aan tafel.

Zaterdag 14 april

Even droog. Stille dag, drie pelgrims en twee terugkomers. Al redelijk vroeg een man die vanuit Pamplona was komen lopen, 57 jaar opgebrand m.b.t. zijn werk veel alleen gelopen en veel kunnen nadenken, was heel emotioneel en m.i. nog niet echt "geland" ging nog naar Finistère en zou nog terugkomen. Een vrouw uit Porto ook erg slecht weer gehad en een man op de fiets gestart in Sevilla onderweg nog even een Nederlandse fietser ontmoet

Zondag 15 april

Op weg naar de Huiskamer zie ik dat Santiago nog slaapt, alles is leeg en stil geen auto te zien. Morgenochtend staat het verkeer weer muurvast en lopen we weer kuchend door een grote wolk van uitlaatgassen. Wordt het vandaag net zo stil als in Santiago? We starten met een fietser uit Sevilla, die de fietser waar we de vorige dag mee afsloten inderdaad was tegengekomen. Sabine uit België, lid van een Engels forum, kwam vanuit Ferrol. Ze kende onze opvolger als vrijwilliger in de Huiskamer, Peter Valkhof. René vertrokken uit St. Jean Pied de Port had prima tocht gehad liep in korte broek en

korte mouwen. Was judoka, wist heel veel over Japan en vertelde over een bijzondere ontmoeting met een Spaanse hospitalero die in Japan de pelgrimstocht op dat eiland had gedaan. René wist daar alles van, want hij zou hem gaan lopen in het jaar dat hij 70 wordt. Ook was er onderweg voor hem door een Japanner een sumie in 1 beweging gemaakt op rijstpapier. Hij kende ook een Huiskamervrijwilligster Corien Robbemon. Het was een redelijk drukke dag met 15 pelgrims en een terugkomer. De meeste pelgrims kwamen vandaag uit Porto

Maandag 17 april

Droog voor het eerst geen paraplu mee. Rustige dag, zeven pelgrims en twee terugkomers. De terugkomers vulden een stukje van de ochtend; leuk gesprek. Begin van de middag kwamen twee Duitsers en een Fin binnen voor een kop koffie, de Duitser kende een beetje Nederlands en dacht, ik ga eens bij die Huiskamer kijken. We hebben ze maar niet weggestuurd, ondanks dat een vrouw erg onaangenaam deed, en ze een kop koffie gegeven. De overige pelgrims hadden een deel Portugees gelopen en hadden niet echt wat te melden.

Donativo pot

Dinsdag 18 april

Bewolkt maar droog. Als we 's morgens om 9.00 uur langs het Pelgrimsbureau lopen is er niemand te zien, dat is al een paar dagen zo. Bij navraag bij het pelgrimsbureau hoorden we dat er de laatste dagen erg weinig pelgrims zijn ingeschreven, nog geen honderd per dag. Het is vandaag ook bijscholing dag voor de vrijwilligers. Marijke neemt deel en ik blijf in de Huiskamer, want die moet altijd bezet zijn. Jammer voor haar werden alle voordrachten in het Spaans gegeven. Na afloop kwam het gezelschap een kopje koffie drinken in de Huiskamer. Het was erg geanimeerd, ze vonden het erg gezellig en zullen Nederlandse pelgrims naar boven sturen. Vandaag zes pelgrims van verschillende nationaliteiten twee Nederlanders, twee Belgen en twee Duitsers. Twee pelgrims gestart in Sevilla en de rest Portugees. Allemaal identieke ervaringen met betrekking tot de weersomstandigheden. Afzien maar toch genieten van de natuur ook in regen en wind.

Woensdag 19 april

Ook hier begint de lente. Wederom erg stil (ook beneden) de hele morgen niemand op een terugkomer na die, op ons advies, naar Finistère was gelopen, genoten van de tocht en "geland". Telefoontje van Hetty Bol "we komen er zo aan" niemand gezien. Er is een nieuwe zuster bij de Ieren Els. Ze is van oorsprong Belgische dus spreekt Nederlands wat handig kan zijn voor onze vrijwilligers. In de loop van de middag twee tevreden terugkomers vanuit Finistère, twee Belgen en een Nederlands/Amerikaanse vrouw uit de buurt van San Francisco met wel een zeer Amerikaanse manier van communiceren. Ze vond het very, very special wat we deden.

Donderdag 20 april

Al weer geen paraplu. Op naar de 100 pelgrims Al vroeg drie broers op de stoep waarvan er een uit Canada. Ze hadden een stuk van de camino Portugees gelopen; veel plezier een soort familie reünie. Begin van de middag konden we onze opvolgers in de Huiskamer verwelkomen Peter Valkhof (met de auto uit Nederland) en Leja van der Hoek. Na kennismaking al het e.e.a. laten zien van de Huiskamer en wat ervaringen van de afgelopen periode gedeeld. Afgesproken op welke wijze we de overdracht zouden doen. 's middags nog drie dames uit België en op de valreep nog een Nederlands stel. We zijn gekomen aan 99 pelgrims

De vrijwilligers en pelgrims

van harte welkom in het

Verslag van Peter en Leja

Periode 20 april – 4 mei

Rúa Carretas 33 - 1e etage

Vrijdag 20 April

Vandaag was de dag waar wij al een tijdje naar hebben uitgeken nl. Het doen van vrijwilligers werk in de Huiskamer om aankomende pelgrims een luisterend oor te bieden onder het genot van een kopje koffie en een koekje.

Vandaag was ook de dag van de overdracht, het kennis maken met de andere vrijwilligers en het afscheid van Marijke en Jos waar we 's avonds nog gezellig mee zijn gaan eten .

Zaterdag 21 April

Onze eerste dag echt samen. Net na 9 uur kwamen de 6 dames ons bezoeken die we gisteren bij het verlaten van de Huiskamer beneden tegen kwamen. Gisteren eerst de zieltjes gewonnen om langs te komen voor een praatje onder het genot van een kopje koffie / thee en natuurlijk "het koekje". Was heel gezellig, mooie verhalen en nog wat tips mee gegeven.

Net na de middag kregen we bezoek van de "gebeten" pelgrim. Hij was in de morgen door een hond in zijn onderbeen gebeten. Na behandeling, schoonmaken, tetanus, injectie en een kuurtje door de eigenaar van de hond naar Santiago gebracht. Een wel heel bizar einde van een heel mooie Camino

vanuit Sevilla. Het volgende bezoek was van 2 heren die vorig jaar hun Camino zijn begonnen in Somport en het nu vanaf Leon hebben afgerond.

Ook zij vertelden een verhaal dat eigenlijk te bizar voor woorden was. In een herberg waar zij waren daar waren ook 2 Amerikaanse vrienden van rond de 70 jaar oud, een van de twee wilde de ander wakker maken maar die bleek in zijn slaap te zijn overleden. Hoe bizar is dit. Ze zijn de hele dag toch aardig van slag geweest. De kern van dit alles is wel dat ook dit kan gebeuren op de Camino en ook hier gaat het leven van alle dag weer gewoon door.

We hebben de dag afgesloten met het bezoek van 2 dames. Mooi gesprek geweest. Ze hadden het plan om morgen bij de eerste 10 Pelgrims te horen voor een gratis ontbijt bij de Parador. En ze hebben de ambitie om als vrijwilliger in de Huiskamer te werken.

Al met al was het een enerverende dag met mooie en ook toch wel bizarre verhalen.

Zondag 22 April

We begonnen de dag met het bezoek van een dame die vanuit Porto kwam. Ze had wel een mooi verhaal te vertellen, maar op een gegeven moment had ze alleen maar belangstelling voor haar telefoon. Nog wel getracht het gesprek gaande te houden maar dat was verspilde moeite. Jammer.

De Pelgrim die volgde was zijn Camino begonnen in St Jean Pied de Port en moest op sommige plaatsen door een flinke laag sneeuw lopen, zelfs nog in O Cebreiro. Zat nog helemaal vol emoties en hele mooie herinneringen moest het allemaal nog een beetje laten bezinken. Gaat morgen verder wandelen naar Finistère.

Daarna 4 dames die allemaal een WOW moment hadden over het wandkleed. Van hun vieren nog een leuke foto voor het kleed gemaakt. Tussendoor hadden we nog 2 zeer tevreden terugkomers, leuk om te horen.

Toen het Vader / Dochter moment. Hadden samen vanaf Sarria gelopen en dat was heel mooi geweest. Hadden elkaar vanuit een heel andere kant leren kennen. Heel mooi allemaal .

Als afsluiter 2 heel gezellige dames die al jaren samen met elkaar overal wandelen.

Maandag 23 April

Was heel erg stil vanmorgen, de eerste aankomers kwamen ons om 12.30 bezoeken. Waren uit Porto komen lopen maar een van de twee had onderweg wel een aantal ziekenhuizen moeten bezoeken i.v.m. een blessure. Het moest elke dag schoongemaakt worden. De laatste drie Pelgrims van de dag kwamen alle drie uit Porto gelopen, de meneer alleen vond het wel wat druk maar dat vonden de andere twee helemaal niet. Dan blijkt maar weer dat alles relatief is.

Dinsdag 24 April

Een bijzonder verhaal van een Ierse dame die onderweg vanaf Leon heeft gelopen / een stukje te paard / gelopen en daarna op de fiets naar Sarria en daar vandaan gelopen naar Santiago. Heel opmerkelijk. Ook wel mooi 2 heren, 1 uit Nederland en 1 uit Amerika, met Nederlandse voorouders maar woonachtig in Amerika. Liepen voor de tweede keer samen een Camino .

Ook nog een dame op de fiets uit Nederland komen fietsen, had heel veel slecht weer maar was wel een mooie reis geweest. Toen was er nog de Vader die uit kwam Leon kwam gelopen die door zijn dochter werd opgewacht, werd daar toch wel emotioneel van. De Vlaamse Pelgrim die ons met zijn bezoek vereerde kwam al voor de 15e maal in Santiago aan.

En zo eindigde toch wel weer een enerverende dag .

Woensdag 25 April

Corrie was vandaag onze eerste gast. Zij was vanuit Santiago vertrokken naar Finistère > Muxia > Santiago. Na Muxia was het heel eenzaam, overdag alleen en 's avonds ook, dat was niet leuk. We kregen vandaag ook bezoek van een grootvader en zijn kleinzoon van 16 jaar, zij kwamen vanuit Valence gelopen. Het was niet de eerste maal dat ze samen hadden glopen. Was een mooi verhaal .

Er waren een aantal lopers aangekomen vanuit Lissabon. 1 van deze lopers vond het eerste gedeelte niet echt geweldig om te lopen. De twee anderen zijn al een aantal jaren wandelvrienden een mevrouw uit Nederland en een meneer van 82 jaar uit Amerika. Zij lopen al jaren samen en de volgende is ook al weer onderweg namelijk een wandeling in Alaska. Hoe mooi kan het leven zijn.

Al met al was het een gevarieerde dag met mooie ontmoetingen.

De vrijwilligers heten pelgrims

Donderdag 26 April

De dag begon stil, rond 11.00 uur kwamen er drie heren binnen waarvan er 1 uit Porto kwam gelopen en de andere twee heren waren begonnen in Burgos. De twee heren die uit Burgos kwamen hadden in het begin zelfs nog wat sneeuw gehad.

Daarna twee heren die uit Triacastella kwamen gewandeld, voor 1 van deze heren was het de eerste maal en het toch de nodige mooie indrukken opgeleverd. De laatste Pelgrims van de dag kwamen uit Vlaanderen en kwamen uit Porto gelopen. Hadden het met zijn drieën heel fijn gehad .

Mooie verhalen gehoord en morgen vieren we Koningsdag in de Huiskamer .

Vrijdag 27 April

Koningsdag: dus een cake met oranjestrikjes en het Jacobusbeeldje een oranjelint om de nek. Leja in haar vlaggenjurk, kortom de hele huiskamer ademde een feestelijke sfeer. Dat werd door de gasten gewaardeerd. Een enkeling kwam binnen met de verbazing is het Koninginnedag? Neen dat was vroeger en op 30 april. Vandaag is Willem Alexander jarig. De al vroeg binnenstappende Zuid-Afrikanen ("ons heb veel geloop") kenden het Koningshuis en de tekst Oranjeblanjebleu. Hij 81 en zij op 2 dagen na 72 jaar oud waren begonnen in St. Jean Pied de Port. Dus chapeau! Zij waren het begin van een grote stoet gasten. Enkele enthousiast pratende wandelvriendinnen hadden stiekem gehoopt op Oranjebitter maar de cake was een goed alternatief. Hun eerste camino vanuit Porto, mannen en kinderen thuis, samen op pad met heel veel verhalen over het herberg leven (dronken pelgrims die om 1 uur naar de slaapzaal komen en seks hebben).

Coby (haar vierde camino) tekende en kleurde in het gastenboek haar dankbaarheid voor de ontvangst met de ballonnen Merci Thanks en Gracia. Haar beeldmerk. Na de combinatie van vader / dochter, grootvader / kleinzoon, moeder / dochter wandelde er ook de combi moeder / zoon (18) binnen. Gelopen vanuit Porto, prachtige emoties gedeeld samen.

Zuster Catherine kwam aan het eind van de middag ook koffie met cake doen en laat op de middag ging de allerlaatste cake op aan een Limburg stel dat uit Porto aankwam.

Koningsdag een topdag met 20 bezoekers ! Reuze voldaan gevoel dus.

Zaterdag 28 april

Al vroeg de eerste 2 gasten (uit Sevilla) met veel verhalen maar daarna bleef het tot na de lunch leeg in de Huiskamer. We hadden tijd ons te verdiepen in "het mysterie van de kaas". De kaas voor de middagboterham 's morgens in de koelkast gelegd was verdwenen en was na de lunch op miraculeuze wijze weer terug. De aardbeien vormden een goed alternatief broodbeleg.

De middag werd gezellig druk. De penningmeester van de Haagse Kring met haar zoon kwamen langs (uit Ferrol). Beiden ervaren camino lopers. Zoon Bob liep als student vanuit Tilburg naar Santiago en ook weer terug! Met een andere ervaren loopster uit Ferrol en een echtpaar (dit keer uit Porto) werd het een zeer levendige Huiskamergesprek.

Laat op de middag meldde zich een loopster, net geland en op weg naar Burgos. Als ze lopend aankomt in Santiago (dan zijn de nieuwe vrijwilligers al hier) komt ze zeker een bakkie doen.

pelgrimsbureau.

Zondag 29 april

Al vroeg kwam er een in het gebouw verdwaalde Française die graag een kopje Hollandse koffie wilde meedrinken. Ze opende een meer dan lange rij gasten in de Huiskamer op deze koude en natte zondag. Stoere rood/bruin verbrande mannen die zaterdagavond in de hagel op het plein voor de kathedraal lagen, hun speciaal voor dit moment meegenomen flesje whisky dronken en dit alles hadden gefilmd. De hagel zorgde voor een bijzonder achtergrond geluid zo hoorden we in de Huiskamer. Hun uitspraak: "niet gelopen maar we hebben gepelgrimeerd!" 3 Belgen tegelijk aan tafel, een wandelaar en twee fietsers. "Hoe krijgen we onze elektrische fietsen terug in St Jean Pied de Port waar onze auto staat?" Kaartje fietsvervoer meegegeven dus. 4 Noord-Hollandse mannen, duidelijk veel plezier gehad met elkaar en ja de foto was het bewijs. Zij hebben koeien met een bord (houten plank) voor hun kop gezien. Met welke reden de boer dit zijn vee aandeed hebben we naar gegist maar dat de Partij voor de Dieren er kamervragen over zou hebben gesteld als dit in Nederland zou gebeuren, daar was de volle tafel het over eens. De tafel bleef de hele middag vol. Peter en Leja sleepten koffie en thee aan en de gasten waren druk met elkaar in gesprek. Bijna in tranen zo blij weer Nederlands te kunnen spreken, vrouw alleen gelopen vanaf St Jean Pied de Port. Eenzaam en koud maar ook zeer voldaan nu.

Lees de woorden in het gastenboek: "Dank voor het goed onthaal. Een heel gezellige babbel tussen Belgen en Nederlanders." Zo was het.

Zondag geen reisbureau open maar wel het postkantoor, maar gehoord de ervaringen alleen voor Spaans sprekenden! Dat blijft toch een punt die talenkennis van de Spanjaarden.

Maandag 30 april

Al meteen bij de opening door Peter om 9 uur staan er gasten. Leja doet de boodschappen voor 2 dagen want 1 mei is alles dicht en vieren de Spanjaarden de dag van de arbeid.

Drie enthousiaste loopsters uit Porto drinken een bakkie en vertellen dat zij de gelukkigen zijn voor een lunch in de Parador (hebben mooie coupon daarvoor). Een gezin (vader, moeder en twee tieners) komen met 2 grootvaders aan. De 82 jarige opa is onderweg gevallen, verstuikte duim, en de andere opa mag om 12 uur in de mis als lekenpriester "optreden". Leja woont die mis bij en inderdaad in prachtig ornaat spreekt de Nederlander (76 jaar, uit Vlijmen) enkele woorden in het Engels.

Rustige tijd rond de lunch. In de loop van de middag komt Andre Brouwer een kopje koffie halen. Hij gaat een herdenkingsmoment organiseren om zijn hartoperatie van vorig jaar te herdenken en de apostel zijn dankbaarheid te betuigen dat hij weer vanuit Leon kon komen lopen. De dag werd vol gemaakt met fietsers, 2 dames vanuit Nijmegen en een man uit Meteren die samen met zijn vriendin aan tafel zat, die onverwacht hem 's middags op het plein stond om hem te verwelkomen.

Dinsdag 1 mei

Ook vandaag een drukke start van de dag. Een Nederlandse die haar twee Portugese camino vriendinnen meebracht zorgde voor de nodige gezelligheid. Ook André kwam nog even buurten en was blij met het weetje dat er in de kleine kerk op de hoek van de route naar Finistère nog een gewone kaars kan worden opgestoken. Een foto van hoe zwaar hij vroeger was vormde het begin van het verhaal van een meer dan ervaren loper (o.a. Rome Santiago gelopen). Lopen had hem gezond gemaakt. Van de groep Nederlandse vrouwen die een spirituele wandelreis maakten vanuit Sarria kwamen er ook enkele in de Huiskamer. Nooit van het Genootschap gehoord dus fijn dat er nu van die mooie folders zijn, die zeker de belangstelling voor de camino en de activiteiten in Nederland hebben gewekt. Ervaren Belgische loper met Nederlandse die haar eerste camino liep kwamen binnen en hadden vooral belangstelling voor de busverbindingen naar Finistère!

Ter voorbereiding op zijn reis met jongeren komende zomer kwam er een jonge Nederlandse geestelijke een kijkje in de Huiskamer. Had zelf ook al de Frances gelopen.

De combi van gasten aan het eind van de middag was wel een heel bijzondere: een Amsterdamse academicus met een jaar sabbatical om door Europa te stappen en een even oude man (40) die in de schuldsanering zit en van zijn zeer summiere leefgeld toch had kunnen sparen voor een vlucht Lissabon. Zijn camino had hem veel gebracht, lopend zijn jeugd herbeleefd met veel pleeggezinnen en klappen en nu het plan met jongeren op achterstand te gaan lopen om hen vooral op het rechte pad te houden.

We hadden het er graag voor over om pas laat en zeer tevreden over een drukke dag de Huiskamer af te sluiten. De rij beneden was toen overigens nog ongelooflijk lang.

Woensdag 2 mei

De lange wachtrij van gisteren maakte dat een aantal mensen vanmorgen vroeg voor hun Compostela kwam en ook voor een kopje koffie in de Huiskamer. Zoals de stoere Maarten vanuit Sevilla, een kampeerder, die zijn tocht had benut om ook belangrijke beslissingen voor zijn toekomst te nemen, een nieuwe opleiding tuinbouw in de stad.

Eind van de morgen al een score van 14, met ook terugkomers. Bijzonder het Japanse echtpaar (al zeventigers) ooit in St Jean Pied de Port begonnen, die een kleine gevouwen kraanvogel gaven die nu naast de Jacobus op het tafeltje voor het raam staat.

André kwam na zijn sessie met zuster Els samen met haar in de Huiskamer koffie drinken. Daarna schreef hij hier zijn pelgrimsblog.

Peter kreeg iets moois en hij hangt.

Er kwam een echtpaar met een ontroerend verhaal. Drie jaar geleden hun dochter feestelijk opgehaald na een camino en nu zelf gelopen en de as van hun inmiddels overleden dochter bij het IJzeren Kruis uitgestrooid.

De middag verliep verder rustig ondanks de grote rijen die op de trappen naar de tuin stonden. De laatste gasten, ik had ze al gesproken in de rij, kwamen om half zes boven.

Twee uur en een kwartier gewacht, nat en koud, maar blij met hun compostela en met de warme

koffie. De rij bleek voor anderen zo afschrikwekkend dat zij maar afzagen van hun compostela. Dat kan toch niet de bedoeling zijn!

Huiskamer van
de Lage Landen

Donderdag 3 mei

Al bij opening van de Huiskamer een lange rij in de gang. Net als eerder geconstateerd, hopen pelgrims dat vroeg opnieuw proberen een compostela te halen werkt. Het lijkt het verschuiven van een probleem. De organisatie zou een verbeterslag kunnen maken denkt deze nuchtere vrijwilligster in de Huiskamer der Lage Landen. Punt ook met Chris gedeeld die belde (hij kon woensdag geen contact krijgen).

Maarten kwam terug mijn zijn look a like, een jonge Fransman Bruno. De gemiddelde leeftijd van de Huiskamer bezoeker daalt weer!

Vanmorgen was de bijeenkomst voor de vrijwilligers. Tsja.....

De opvolgers in de Huiskamer Jopie en Kees arriveerden en mochten meteen mee naar het tweede deel van de vrijwilligersbijeenkomst: een interessant verhaal leuk door de Engels-talige zuster vertaald.

Veel drukte in het bureau, helaas niet zo veel Hollanders.

Peter en Leja kijken terug op een mooie tijd in de Huiskamer, niet de camino gelopen maar via de verhalen aan tafel veel meegemaakt.

De vrijwilligers heten pelgrims

Verslag van Jopie en Kees

Periode 4 mei – 18 mei

Vrijdag 4mei

Vanmorgen ingewerkt door Leja en Peter en intrek genomen in ons appartement voor de komende twee weken. 's Middags zelfstandig gewerkt. Best wel spannend. Beneden lange rijen pelgrims. Bij ons was het rustig. Een man had samen met zijn zoon gelopen vanuit Vigo een afstand van 101 KM dus voldoende voor een compostela. Ook een Zuid Koreaan van 28 jaar kwam bij ons. Leuk gesprek mee gehad in het Engels.

Om acht uur met Leja en Peter gedineerd en afscheid genomen van Leja. Zij gaat morgen naar Finistère lopen. Vandaag hebben 1700 pelgrims een compostela opgehaald.

Zaterdag 5 mei

Vandaag 19 pelgrims bij ons langs geweest, 16 wandelaars en 3 fietsers. Leuke gesprekken gehad. Soms spiritueel soms ook wel lastig. Er is iemand die hier al enige tijd is om uit een dip te komen. Soms in een tent slaapt maar als het koud is in een halletje voor een bankgebouw. Ons appartement is uit de kunst en van alle gemakken voorzien in een rustig straatje waar de pelgrims naar Finistère langs lopen. Wij slapen prima.

Na een dag in de Huiskamer heb je wel een goede nachtrust nodig.

Zondag 6 mei

9.00 uur bij het pelgrimskantoor. De security opent dan de Huiskamer voor ons. 9.30 uur de eerste pelgrim een Canadees met Nederlandse ouders. Sprak nog wel Nederlands. Komt deze zomer ook de vierdaagse lopen. 2 terugkomers van 78 en 83 jaar oud. 's middags nog een familie. Vader moeder een jongen van 16 en een meisje van 12. De jongen gaat ook de vierdaagse lopen. Tot 17.00 aanloop gehad.

Geen tijd om het register op de computer te zetten.

Maandag 7 mei

Om 9.00 uur al de eerste pelgrims. Twee vriendinnen/buren van uit Porto gelopen. Daarna een jonge sportieve man met een basketbal in zijn rugzak. Op sportveldjes gaat hij dan even trainen. Verder rustig tot half vijf. Toen kwamen er nog 2 Brazilianen en 2 Engelse dames uit Londen. Weer een zonnige dag vandaag.

Dinsdag 8 mei

Tot 11.00 uur geen aanloop. Beneden ook vrij rustig. Geen zon vanmorgen. Tamelijk koud. Twee dames gelopen vanaf St Jean Pied de Port tot aan Castrogeritz. Van daar naar Sarria met openbaar vervoer om de laatste 100 km te lopen. Heimwee en lichamelijke klachten. Ook nog vader en zoon waarvan het idee om te lopen van de zoon kwam.

Woensdag 9 mei

Een beetje miezerig weer vandaag. Om 9.15 uur al drie terugkomers en 9 nieuwe pelgrims voor elf uur. Best wel even druk in de Huiskamer. In de middag ook nog een familie. Vader moeder en 5 kinderen. Goed voor de statistiek. Zij hebben zelf een casa rural in Meride. Wonen in de winter in Nederland. De meeste pelgrims die hier komen hebben de Portugese weg gelopen.

Donderdag 10 mei

Hemelvaartsdag. Vandaag weer volop zon. Om 9.00 uur al een pelgrim vanaf Pontevedra. Wat later kwamen de oma, moeder en zus van Sem die hier op 7 mei was aangekomen en naar Finistère was door gelopen. Ze gaan met hun drieën met de auto naar Finistère om Sem op te halen. Ook nog vader en dochter op de fiets vanaf Tours. Voorbij O Cebreiro was de ketting van de dochter gebroken, maar door lopende pelgrims gerepareerd. De prijs van het pelgrims menu bij restaurant Tarara is van 8.90 naar 10.00 euro gegaan. Na het eten nog een rondje over de kermis gelopen. Het was erg druk.

Kathedraal 's avonds

Vrijdag 11 mei

Gisteren van de beveiliging een mapje gekregen met paspoort en pelgrimspas van mevrouw uit Nederland. Had de Camino gelopen met een georganiseerde groep. Via de reis organisatie contact gezocht en mevrouw heeft ons weer teruggebeld. Zij was alweer in Nederland. Paspoort aangetekend opgestuurd naar haar huisadres met verzoek de kosten op mijn rekening over te maken. Het weer is niet meer zo mooi en een stuk kouder.

Zaterdag 12 mei

Vandaag 4 fietsers, 2 vanuit Moordrecht en 2 vanuit Maasbree. 1 zat in het onderwijs. Leuk gesprek mee gehad. Het valt op dat de meeste fietsers met zijn tweeën zijn.

Tamelijk stil vandaag. Hendrik uit Almelo ook een uurtje bij ons gezeten. Vanavond pizza gegeten in het appartement. Smaakte goed. Koud weer met af en toe flinke buien. Toch nog een ijsje gegeten bij Susan in de Ruá San Pedro

Zondag 13 mei

Erg rustig vanmorgen. Het is bijna 11.00 en er zijn nog geen pelgrims langs gekomen, dus mooi de tijd om de verslagen bij te werken. Alweer een koude dag en de temperatuur in de Huiskamer is 17 graden.

Ans uit Hoorn, gelopen vanaf Porto werd door haar man op gehaald met de caravan. Gaan met de caravan terug. Gelijk vakantie. Zijn ook hospitaleros geweest in Roncesvalles. Er kwamen ook nog 2 Koreanen langs. Zijn altijd nieuwsgierig wat er boven te doen is. In de middag toch nog druk geworden 23 pelgrims. De laatste dagen gaat het pelgrims kantoor al om 7 uur dicht vanwege de drukte'.

Maandag 14 mei

Jan uit Egmond was ook weer terug. Had van af St Jean Pied de Port gelopen en daarna naar Finistère gegaan. Heb hem om half twaalf naar het busstation gebracht. Hij is een echte kilometervreter met rode zakdoek en een klein klompje om zijn nek. Frank Soetens van fietsvervoer was ook een bakje koffie komen drinken. Vandaag miezerig en koud weer. Veel pelgrims bij o Cebreiro door de sneeuw gelopen. Er komen geen pelgrims meer vanaf Porto. Einde meivakantie Uitnodiging gehad voor bijeenkomst over betekenis Jacobus. Tot nu toe 230 vrouwen en 233 mannen in de Huiskamer geweest.

Dinsdag 15 mei

Bericht van Jan gehad dat hij goed was aangekomen.

Redelijk druk vanmiddag. Totaal 16 pelgrims en 6 terugkomers. De mensen vinden het gezellig in de Huiskamer om met elkaar weer lekker Nederlands te kunnen praten. Vandaag hebben wij oranje batches gehad met voluntario/volunteer er op zodat wij beter herkenbaar zijn. Daar er te veel reclameborden zijn van de verschillende groepen en Huiskamer is er maandag een vergadering over om 11.00. Ze willen alle info op EEN bord. Iedere dag weer lange wachttijden. Soms wel 2 uur. Te weinig vrijwilligers. Soms maar 6 van de 14 loketten open.

Woensdag 16 mei

Om 11.00 kwam er een groep van 8 pelgrims binnen onder leiding van Irene. Waren vanaf Porto gekomen. Er waren toen al een paar pelgrims, dus de Huiskamer was aardig vol. Paar stoelen bij de burens geleend. Om 12.15 uur kwam er een echtpaar binnen uit Nieuw-Vennep. De man, Tom Kauffman was nr 500 die dit jaar de Huiskamer had bezocht. Certificaat uitgereikt. Foto's van gemaakt.

Donderdag 17 mei

De laatste dag voor ons. We hebben het erg naar ons zin gehad. Veel verhalen gehoord. Meestal leuke maar soms ook minder leuke verhalen. Vandaag regelmatig pelgrims in de Huiskamer. Tot 14.30 uur 16 + 3 terugkomers.

Vannacht voor het laatst slapen in het appartement. Zaterdag met de bus naar Porto en dan teruglopen naar Santiago de Compostella. Groetjes van Jopie en Kees.

De vrijwilligers heten pelgrims

van harte welkom in het

Verslag van Maarten en Karin pelgrimsbureau. Periode 18 mei – 1 juni

Vrijdag 18 mei

Gisteren vanuit Porto, waar we vanaf zondag waren, aangekomen met de bus. Goede overnachting in San Martin Pinario gehad.

Vandaag door Jopie en Kees, ervaren Camino lopers, ingewerkt in de Huiskamer. Kennisgemaakt met de andere vrijwilligers op de etage. In de ochtend was het rustig.

Er waren vandaag 3 terugkomers. Een mevrouw bracht een vertaald gedicht mee.

Een Belgische dame moest nog aan de Camino beginnen en vroeg hier aan ons en de binnenkomers allerlei informatie. Ze loopt een vriendin tegemoet, dus waarschijnlijk zien we haar terug.

Bijzonder was de ontmoeting met een man die al drie jaar onderweg is en morgen wegens omstandigheden terug moet naar Amsterdam. Heeft hier lang rondgezworven in Santiago en kwam regelmatig in de Huiskamer.

Zaterdag 19 mei

Hele rustige ochtend. De Iers/ Belgische zuster kwam koffiedrinken (onze koffie is lekkerder) en tegen de middag kwamen er veel mensen binnen. Dit liep door tot vier uur. Drie Nederlanders van het Camino fietstransport kwamen ook op de koffie.

Een mevrouw was erg onder de indruk van het wandkleed, gemaakt door Joke Tolsma. Ze heeft een briefje voor haar achter gelaten (prikbord). Daarna was het weer rustig.

Zondag 20 mei

Om 9.00 uur 2 terugkomers die nog naar Finistère zijn geweest en 2 die vandaag hun Compostela hebben opgehaald. Wachtijd was vandaag niet zo lang. Een aantal anderstaligen die met Nederlanders mee kwamen. Een daarvan was een vrouw van 21 uit Taiwan die een jaar in Madrid Spaans had gestudeerd. Ze was meegekomen met een vrouw van 77 (jarenlang in Madrid gewoond en goed Spaans sprekend) die 3 jaar geleden in Leon was gestart. Hadden elkaar op het station ontmoet en hadden al die tijd samengelopen.

Maandag 21 mei

Enthousiaste moeder en dochter (40 jaar verschil in leeftijd). Hun motivatie was het herdenken van hun man en vader. Moeder was 5 jaar geleden met hem gestart met lopen, daarna was hij overleden.

Vanuit zuid Frankrijk liep een vrouw, die met medische klachten te maken kreeg onderweg. Door oogproblemen mocht zij geen zware rugtas meer dragen. Gelukkig is er dan een bagagevervoer service.

Het was een rustige dag.

Dinsdag 22 mei

Het was een gezellige drukke dag. Soms wat mensen tegelijk die elkaar met anekdotes onderhielden. Veel verhalen over de veranderingen in motivaties om de Camino te doen. Wordt het geen toeristische attractie?

Vandaag veel lopers, veel afzien, iemand die in Frankrijk al bestolen was van geld en telefoon. Een echtpaar vanuit Sevilla op de tandem. Dit omdat de man een veel hoger fietstempo heeft. En op deze manier kunnen ze met elkaar fietsen.

Een echtpaar met een wandelvakantie op maat. Hotels zijn gereserveerd en bagage wordt nagebracht. Maar wel een Camino beleving kunnen ervaren door alle ontmoetingen.

Veel mensen met een tweede credencial omdat de eerste vol was. Vraag was of de boekjes niet groter gemaakt konden worden. Wij adviseren gewoon een tweede credencial aan te schaffen.

Mensen die elkaar hier ontmoeten en afspreken om een taxi te delen naar het vliegveld.

Bijzonder was een actief lid van het genootschap uit Brabant die zelf een route ontwikkeld had vanuit Salamanca door onder meer moeras- en merengebied op het grensgebied van Portugal en Spanje. Was soms enkele dagen niemand tegengekomen. Motivatie is vaak moeilijk te vatten in deze hokjes. Vrij in te vullen?

Woensdag 23 mei

Veel bezoekers gehad. En een paar terugkomers. Ook weer een aantal fietsers. Veel mensen die elkaar onderweg hebben ontmoet en samen zijn opgetrokken.

Van iemand een gehaakt Mariabeeldje gekregen voor de Huiskamer. Door zijn dochter gehaakt. Onderweg ook in albergues en kerkjes achtergelaten. Neergezet naast het dagboekje op de lessenaar.

Veel mensen die hun Compostela niet kunnen ophalen omdat de rij beneden erg lang is en ze al terug moeten naar Nederland. Iemand die de laatste 50 km niet heeft kunnen fietsen vanwege lichamelijke klachten en dus geen Compostela kan krijgen. Jammer, hij is gestart in Amsterdam, dus een flinke prestatie. Hij wil met de trein naar Logroño en van daaruit weer naar huis fietsen.

Morgen komt hij terug om bij Susanna een bewijs te halen. (niet geweest)

Twee jonge Zuid-Afrikanen kwamen met Nederlanders mee. Zijn in Zuid Afrika lid van het Genootschap aldaar.

www.csjofsa.za.org Confraternity of St James of South Africa

Donderdag 24 mei

Een echtpaar die hun credencial zijn verloren onderweg. Ze zijn al gevonden, maar nog niet in Santiago gearriveerd. Ze gaan een paar dagen naar Finisterre en Muxia. Hopen bij terugkomst in Santiago dat ze hier zijn.

Een groep van 4 mensen (krijgen ook als groep hun Compostela, dus hoeven niet in de rij) Zouden met 5 personen de Camino vanaf Porto doen. De vijfde persoon is vlak voor vertrek in Nederland verongelukt. Ze hebben toch besloten te gaan en hebben foto's en steentjes achtergelaten bij kruizen waar ze onderweg langs kwamen. Ook vandaag is de rij beneden weer lang. Wachtijd 2 uur.

Een meneer van 82 die met een kar loopt. Dit is niet zijn eerste Camino. Hij heeft ook wel eens met zijn vrouw gelopen. Nu alleen op pad. Gaat hier vandaan door naar Fatima. Een meneer die zijn vrouw de laatste 100 km heeft begeleid. Zij is vanuit Sevilla komen lopen. Hij vanuit Ourense.

Daarna kwam een collega van Karin met haar man. Een paar jaar geleden vanuit Nederland naar Santiago gefietst. Nu nemen ze Santiago als startpunt om naar Sevilla te fietsen.

Vrijdag 25 mei

Rustige ochtend. Ook beneden in de rij is het rustiger.

Iemand die de route Malpica naar Finistère heeft gelopen. Daar loop je echt als enige pelgrim. Pittige route over strand en geitenpaadjes de bergen op. Mooie foto's gezien. www.caminodosFAROS.com

Een echtpaar is uit Lissabon komen lopen. Vonden het nadeel van deze route dat ze veel over asfaltwegen gelopen hebben met veel vrachtverkeer (stinkende diesels). Kregen longproblemen.

Ook vandaag een echtpaar waarvan de vrouw de laatste 150 km heeft meegelopen met haar man.

Twee vrouwen die het rondje Santiago-Muxia-Finisterre hebben gelopen. Een vrouw die een tandarts nodig had. Nummer uit het mapje gebeld, en ze kon gelijk terecht.

Een jonge vrouw die via Follow Camino (Engeland) hostels en bagagevervoer had geregeld. Rugzak zou te zwaar zijn geweest om er mee te wandelen. Wel helemaal uit St Jean komen lopen.

Toch nog een gezellig drukke middag.

Zaterdag 26 mei

Vandaag zat op sommige uren de Huiskamer aardig vol met pelgrims die intensief hun ervaringen uitwisselden. Veel ervaren lopers waarbij opviel dat de Zilverroute meer en meer in opkomst is zowel van fietsers als lopers.

Een pelgrim uit België die voor een goed doel fietste (jongeren in crisissituaties) en voor een overleden familielid op diverse bijzondere plekken onderweg een steentje uit de tuin van zijn huis neerlegde. Daar werden dan foto's van gemaakt die naar de familie opgestuurd werden.

Een heel lief echtpaar ontmoet waarvan de vrouw liep en de man er achteraan 'hobbelde' met de caravan.

Twee neven die na elkaar ruim dertig jaar niet gezien te hebben op een familiereünie afspraken eens te gaan fietsen met elkaar en dat nu alweer tien jaar lang elk jaar doen, onder meer vanuit Nederland naar Santiago.

Zondag 27 mei

Rustig begin van de dag. Daarna regelmatig een volle tafel. Leuke gesprekken.

Veel fietsers. Twee vrienden die in 9 dagen samen uit Sevilla zijn komen fietsen. Een daarvan is begin februari in Ghana begonnen. Hij gaat hier vandaan ook op de fiets naar huis.

Een vader en dochter zijn uit België komen fietsen.

Een echtpaar dat uit Roermond is komen lopen en de nacht doorbracht in de camper. Met bus of taxi gingen ze elke dag de camper weer ophalen.

Maandag 28 mei

4 terugkomers die gisteren waren aangekomen.

Een mevrouw die haar reisgenoot al na een dag zag afhaken. Vanuit St Jean alleen heeft gelopen en zelf 50 km voor Santiago de bus heeft moeten nemen. Nog aangeboden via Susanna een oorkonde te vragen, maar dat was niet nodig. Ze had eerder al een Compostela uit Porto.

Een mevrouw die de onbekende route vanuit Tavira heeft gelopen. In 6 weken.

Een echtpaar dat al 4 camino's had gefietst. Nu i.v.m. 50 jaar huwelijk. En voor het eerst op E bike.

2 zussen. 10 jaar geleden begonnen vanuit Nederland. Echtgenoot en andere zus overleden. Na zoveel jaar is het er toch van gekomen de tocht af te maken. Willen ook een keer gaan wandelen om een intenser gevoel te krijgen.

Vader en zoon Soetens. Verwikkeld in een nare concurrentiezaak. Concurrent heeft ons een mail gestuurd om ons voor ze te "waarschuwen".

Dinsdag 29 mei

Een Belgisch echtpaar waarvan de vrouw gisteren op 5 km afstand van Santiago gevallen is. Door kunnen lopen met zere knieën, een flink bloedende hoofdwond en diverse schrammen. In het ziekenhuis gehecht. Ze zijn samen ook regelmatig vrijwilliger in een Albergue in Spanje.

Een terugkomer die vanochtend om 6.45 uur in de rij stond en bij de eerste 10 van de dag hoorde. Heerlijke lunch gehad in de Parador.

Woensdag 30 mei

Veel fietsers uit Sevilla vandaag. Waren elkaar onderweg niet tegengekomen. Drie wandelaars uit Sevilla. Ruim 6 weken gelopen. Konden als groep hun Compostela halen.

Het echtpaar dat de credencial was kwijtgeraakt kwam terug na een tochtje door Galicië. De credencials zijn terecht. Ze konden vandaag hun Compostela ophalen.

Een fietser die vorige week is aangekomen uit Utrecht was zijn vrouw tegemoet gereisd om met haar de laatste 100 km te lopen. We kenden veel mensen uit elkaars vriendenkring.

En aan het einde van de middag nog een bekende uit Utrecht waar Maarten lang mee samen heeft gewerkt.

Donderdag 31 mei

Rustig begin van de dag. Twee heren, een dame en een terugkomer. In de middag een vanuit Nederland fietsend echtpaar.

En de rest van de middag werd gevuld met in groepjes komende leden van een parochie uit de Achterhoek. Ze zijn met een groep van 25 o.l.v. Joke Litjens vanuit Sarria komen lopen. Onderweg meditatie en lopen in stilte. De donaties waren heel ruim!

Vrijdag 1 juni

Vandaag onze laatste dag. Net als gast naar de kathedraal geweest en een oorkonde met een bedankje van de bisschop gekregen.

Leuke weken gehad, met veel bezoekers en indrukwekkende verhalen

Maarten en Karin

Rúa Carretas 33 - 1e etage

De vrijwilligers heten pelgrims

Verslag van Martine en Henk

van harte welkom in het

Periode 1 juni – 15 juni

pelgrimsbureau.

Vrijdag 1 juni

Overdracht van Karin en Maarten naar ons.

Omdat juist vandaag ook een introductiebijeenkomst voor vrijwilligers was, was het een volle, drukke en wat rommelige dag, waarop we tussendoor ook de nodige pelgrims ontvangen hebben.

Om 10 uur startte de introductie van de ACC, die tot onze schrik wel tot 13.30 uur duurde, met zinnige info maar ook een wat erg lang verhaal over Jacobus (Santiago dus) in de bijbel. Omdat Karin en Maarten om 12 uur in de kathedraal werden verwacht om daar als vrijwilligers gehuldigd te worden, is Martine om 11.30 uur weer naar de Huiskamer gegaan. Niet voor niets want meteen kwam er een groep van zes pelgrims! Henk heeft de intro uitgezeten. 's Middags om 16.30 uur was er een rondleiding door de crypte van de kathedraal, waar Henk en Maarten heengingen terwijl Karin en Martine in de Huiskamer bleven. Ook die rondleiding duurde best lang (anderhalf uur).

Intussen dus de overdracht en ontvangst van pelgrims. Onder wie een indrukwekkend stel: Hij kon als nierpatiënt lange tijd weinig inspanning aan, maar nadat hij van haar een nier ontvangen had en na een periode van gezamenlijk herstel daarvan ("een hele mooie tijd samen", zei zij), hebben ze nu weer gefietst vanuit Nederland! Ontroering en dankbaarheid.

's Avonds met Karin en Maarten gezellig gegeten bij Tarara.

Zaterdag 2 juni

Vandaag kwamen Jopie en Kees (onze voor-voorgangers in de Huiskamer) lopend aan vanuit Porto. Leuk om hen nu te ontvangen!

Twee fietsers die nog maar net aan hun tocht begonnen waren: vanuit Porto gefietst over de binnenlandse route, die voor fietsers soms haast niet te doen bleek. Soms moesten ze eerst de bagage en daarna hun fietsen omhoog sjouwen... Maar vanuit hier gaan ze – met nog een hele

omweg – terug naar Nederland fietsen. Ze willen de ruta Antigua proberen maar kunnen er vrijwel geen informatie over vinden. Hopelijk komen ze goed thuis.

Een jong stel dat fietsend vanuit België kwam: haar grootouders en haar moeder waren al naar Santiago gepelgrimeerd, en het was dus ook al een tijd haar droom. Zijn moeder was vorig jaar jong gestorven, en hij deed het dus ook voor haar. Zeer gelukkig allebei met deze mooie ervaring!

Zondag 3 juni

's Morgens druk, 's middags heel rustig.

Een vader die eerder alleen had gelopen, en nu met zijn dochter gelopen had. Een mooi stel.

Mensen die vanuit zuid Portugal komen, melden dat het deel tot Porto niet zo leuk is omdat het weinig voorzieningen biedt.

Maandag 4 juni

's Morgens heel druk.

Steeds meer mensen die samen met iemand van een andere nationaliteit aankomen en dan heel voorzichtig vragen of die ander hier ook welkom is. Natuurlijk! Leuke gesprekken zo, en het wordt heel erg gewaardeerd.

Een vrouw die alleen vanuit Bilbao gelopen had, terwijl haar man tegelijkertijd ook een route liep, en wel naar Rome. Ooit waren ze een keer samen begonnen, maar het tempoverschil was veel te groot. Nu lopen ze regelmatig, maar steeds apart. Het bevalt prima.

Dinsdag 5 juni

We krijgen steeds meer mensen binnen, vandaag al meer dan 20.

Een man die gemiddelde dag etappes heeft gelopen van 40 km. Wow!

's Middags kwam Catherine theedrinken. Zij bemenst mede de Engelstalige opvang. Is zelf geen non maar verblijft bij de nonnen in huis. Ze vindt het best hard werken. Nu ja, wij soms ook wel...

Na 18 uur waren we toevallig nog aanwezig, toen er een hooggeplaatst Spaans RK gezelschap rondgeleid werd, onder wie de kardinaal van Barcelona.

We vinden het erg leuk dat de verschillende 'talen' nu allemaal hun opvang hebben in hetzelfde gebouw. Er is zo veel onderlinge ontmoeting en uitwisseling tussen de verschillende vrijwilligers; twee jaar geleden (toen we nog in de 'barak' zaten) voelden we ons veel meer alleen en wat los van het 'officina'.

Woensdag 6 juni

Een heel drukke ochtend, met op een gegeven moment maar net genoeg stoelen. Grappig: vier Vlamingen tegelijk hier bij ons, terwijl ze alle vier op de camino geen enkele andere Vlaming tegengekomen waren.

Ook 's middags weer lekker druk. In totaal deze dag 23 nieuwe pelgrims en 5 terugkomers ontvangen. Onder hen twee Zuidafrikanen. Het was een hele klus om iedereen toch ook persoonlijk aandacht te geven. Steeds weer merken we dat het zo belangrijk is als men het eigen persoonlijke verhaal (even) kan vertellen.

"Wat heerlijk dat er hier in dit gebouw een echt stukje Nederland is!", zei iemand. We maakten nog grappen over dat eigenlijk de deksel wel steeds weer terug op de koektrommel moet: dat is immers echt Nederlands...

Donderdag 7 juni

Bezoek van Frank Soetens, de zoon van de Soetens van het oorspronkelijke bedrijf. Het bedrijf van de vader bestaat ook nog, er zijn nu dus twee fietsvervoerbedrijven met de naam Soetens, de een vanuit hotel LaSalle, de ander vanuit hotel Mexico. Wij vinden het lastig dat bij ons alleen de info van het bedrijf van de zoon ligt en hangt: is dat een bewuste keuze van ons bestuur?

Iemand die nog ging starten kwam alvast een kopje koffie halen. Als hij straks aankomt gaat hij zich pas inschrijven in het register.

Met hem erbij hadden we vandaag 25 bezoekers, plus nog het voltallige bestuur van het genootschap, die met de oud-voorzitter Joost en zijn vrouw hier een weekend in Santiago zijn. Konden we gelijk kortsluiten over de beide Soetens bedrijven: beide zijn hier welkom met hun folders en wij kiezen niet.

Aan het eind van de dag nog een mooi verhaal: een man die zijn bedrijf (een winkel) gesloten had wegens de crisis, kreeg het pand maar niet verkocht. Al jaren stond het te koop, een zware last. Als symbool had hij een steen bij zich, die hij achterliet bij het Cruz de Ferro. Nog geen 5 minuten later werd hij gebeld: zijn pand was verkocht.

Huiskamer van
de Lage Landen

Vrijdag 8 juni

Overleg met Monique, en wat nuttige afspraken gemaakt over de Huiskamer. Fijn.

Een man die gisteren helemaal aan het eind van zijn latijn was en die we met wat praktische dingetjes hadden geholpen, kwam nu terug en was er veel beter aan toe. Gezellig koffie gedronken en hij heeft veel kunnen vertellen. Hij was 74 en had heel veel gelopen, w.o. marathons. Nu was hij zo verstandig geweest om na de eerste etappes verder zijn rugzak te laten vervoeren, omdat hij wist dat hij anders Santiago niet zou halen. Wat ons betreft ben je dan een 'echte pelgrim', misschien wel meer dan mensen die oordelen over anderen omdat die hun bagage laten vervoeren of een stukje per bus doen o.i.d. "Ieder heeft zijn/haar eigen camino", zeggen we dan.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

Zaterdag 9 juni

Een man die – zonder enige voorbereiding – besloten had van Nederland naar Lourdes te fietsen, en daar aangekomen besloot dat het wel lekker ging en dat hij maar door ging naar Santiago. Net met pensioen na 50 jaar werken, nu voor het eerst zo'n end gefietst, voor het eerst in een tentje geslapen en voor het eerst z'n eigen kostje gekookt. Spreekt geen woord buitenlands. Maar het ging prima allemaal. "En, wat valt er hier in Santiago zoal te beleven?" Zelfs nog nooit van de pelgrims mis gehoord, maar dat leek hem nu wel heel erg leuk.

Een ander die de hele tocht een foto van zijn vorig jaar plotseling overleden vriend met zich meedroeg. Ze hadden gepland samen te gaan...

We vragen soms: "Wat was de mooiste ervaring onderweg?" Een man antwoordde: "de eksters"; en vertelde dat hij ruim 20 jaar geleden met zijn vader naar Santiago was gefietst. Op de begrafenis van zijn vader zat een ekster voor het raam van de kerk, die naar binnen wilde. Nu was er tijdens de tocht, wanneer het echt moeilijk was en er toch weer een oplossing kwam, telkens een ekster opgedoken...

Zondag 10 juni

De 74 jarige van 8 juni kwam vandaag al voor de vierde keer. Gebruikt ons echt als 'Huiskamer' en is daar heel blij mee. Elke keer weer een stuk van zijn verhaal... Hij was trouwens al vijf keer in een (pelgrims)mis geweest en vond het geweldig.

Peter van der Meer 18

De 'man van de eksters' (zie 9 juni) kwam nog weer even terug en vertelde dat hij aankwam bij Seminario Menor waar hij destijds ook met zijn vader geslapen had. En wat zag hij daar... een ekster!

Een vrouw kwam binnen, die begonnen was met de Camino dos Faros, een pad dat helemaal over de klippen loopt langs een aantal vuurtorens. Ze vond het een soms moeilijk te vinden pad, dat nu met al die regen veel te gevaarlijk was. Ze is op een van de eerste dagen bijna verongelukt, is daar erg van geschrokken en heeft hem toen afgebroken. Daarna is ze de Camino Portugues gaan doen.

De meeste mensen die nu binnenkomen hebben, welke route ze ook gedaan hebben, de afgelopen twee weken bijna niets dan regen gehad; net als wij trouwens. Vanaf nu wordt het hopelijk weer wat beter.

's Avonds aan het eind van de pelgrims mis kregen wij, samen met andere vrijwilligers, van de priester ons getuigschrift uitgereikt.

Martine krijgt haar oorkonde.

Maandag 11 juni

Een vrouw met een hartkwaal, die – met kleine etappes en met rugzakvervoer – vanuit Porto is komen lopen. Petje af!

Een paar mensen uit dezelfde woonplaats (dorp) in Nederland, die elkaar hier in de Huiskamer opeens treffen: wat een verrassing!

Het aantal van meer dan 20 bezoekers per dag is inmiddels wel stabiel: dat is al een aantal dagen zo.

Bovendien merken we dat er ook steeds na 17 uur nog wel mensen proberen ons te vinden. Soms zijn we er dan nog, maar soms ook niet meer. Maar ja om 9 uur komen ook al de eerste mensen binnen, dus later beginnen heeft ook geen zin en de dag is vaak wel lang genoeg...

Dinsdag 12 juni

34 mensen ontvangen vandaag. Moe van alle verhalen. En toch blijft het zo inspirerend om telkens weer nieuwe, mooie verhalen te horen.

Een groep fietsers, die onder begeleiding vanuit NL heeft gefietst, met vervoer van bagage, iedere avond opgezette tenten en bovendien een heel goede kok, is een paar dagen geleden aangekomen. Eerst kwam een van hen hier, gisteren nog eens twee, en nu de rest van de groep opeens met z'n allen: hier krijg je gratis koffie/thee en aandacht, was duidelijk de boodschap die ze doorgekregen hadden. Een volgende keer zouden we ze toch wel op de donativo pot wijzen...

Woensdag 13 juni

Een stevige stoere ex-militair: "Ik heb veel moois meegemaakt onderweg, maar het allermooiste was dat ik met mijn maat hier samen heb kunnen lopen", wijzend op de ex-collega en medepelgrim naast hem.

Omdat we verschillende mensen tegenkwamen die de openingstijden van de Huiskamer niet kenden (en bijv. dachten dat we 's avonds ook open zijn), hebben we de tijden opgeplakt op de banner en de deur.

Donderdag 14 juni

Een jonge vrouw, die na haar scheiding vanuit haar drukke baan de gelegenheid kreeg om op pelgrimstocht te gaan. Te veel gegeven de laatste tijd, en nu was het tijd om iets voor zichzelf te doen. Dat heeft goed gewerkt: ze is weer helemaal tot zichzelf gekomen, heeft de rust in zichzelf teruggevonden. Prachtige ontmoetingen onderweg, vertrouwen teruggekregen. Nu terug naar zontje en werk, als een sterkere vrouw.

Vandaag was het veel rustiger dan de afgelopen tijd; buiten scheen de zon heerlijk en het was weer gezellig druk op het plein en in de stad. Ook de rij voor de compostelas en de aanloop bij de andere ontvangstopplekken waren korter dan normaal.

In de hal staat nu een nieuwe banner, met daarop de informatie over alle 'taalgroepen' in de ontvangst hier; we zijn nu echt allemaal samen één geheel. De Huiskamer staat mooi in het midden op de banner.

Tegen het eind van de middag kwam de duizendste binnen: een leuk en feestelijk moment. Een Vlaming dit keer.

Ook Jan en Marjan kwamen vast even groeten; morgen volgen ze ons op.

De 1000ste bezoeker van de Huiskamer, kwam uit België.

Banner bij de ingang.

De vrijwilligers heten pelgrims van harte welkom in het pelgrimsbureau.

Verslag van Marian en Jan
Rúa Carretas 33 - 1e etage
Periode 15 juni – 29 juni

Vrijdag 15 juni

We zijn bij onze aankomst donderdagmiddag eerst naar de Huiskamer gegaan om even gedag te zeggen. Het was erg druk met pelgrims en de sfeer was bijzonder goed. Martine was op het appartement aanwezig om de laatste was weg te werken en ons de weg te wijzen. Het nieuwe stoeltje zit trouwens erg lekker en de gordijntjes zijn mooi. Het zag er allemaal verzorgd en vertrouwd uit, al zit de bank nog steeds niet lekker. Erg attent dat er een fles wijn voor ons stond ter verwelkoming. Vanaf een uur of één zijn Martine en Henk weggegaan en namen wij de honneurs in de Huiskamer waar. Het was fijn dat er doorlopend pelgrims binnen liepen en met elkaar in gesprek waren. Fijn om weer terug te zijn in deze mooi ingerichte Huiskamer. Een heel verschil met de bouwval van een paar jaar geleden.

De pelgrim die op ons de meeste indruk maakte, was een weduwe die haar man een half jaar daarvoor verloren had en tijd voor zichzelf nodig had en ging lopen. Ze werd emotioneel toen ze over haar man vertelde en het was mooi dat we haar konden steunen. Voor het overige is het fijn dat veel Belgen ons weten te vinden. Als we af en toe beneden langs de rijen lopen om te laten weten waar we zitten blijkt dat niet voor iedereen zichtbaar te zijn. Het heeft dus wel zin om ons gezicht beneden te laten zien.

Zaterdag 16 mei

De eerste pelgrim stond vanochtend om 9 uur voor de deur toen we aan kwamen lopen. Ik schrijf dit nu om half vijf en het is een stuk rustiger dan gisteren. Op zich wel fijn omdat je nu meer aandacht kan schenken aan het verhaal van de pelgrim. Een jonge Belg was vanuit Beerse gaan lopen en ontmoette onderweg een paar Italiaanse dames met een dochter. Gevolg was dat hij vanavond naar Italië vliegt om bij hen vakantie te houden. Na een gesprek met Jan over de geschiedenis van de kathedraal besloot hij om vandaag nog het museum te gaan bezoeken. Of hij daarna terug naar huis ging, wist hij nog niet zeker. Tot onze verrassing kwam eind van de middag Helen en haar man langs die vanuit Valencia kwamen lopen. Helen en Jan werkte 2 jaar geleden samen in de Huiskamer. Omdat ik toen in de lappenmand zat had ik veel contact met ze in de Huiskamer en het was erg leuk om elkaar nu op deze manier terug te zien.

Zondag 17 juni

De dag begon zeer rustig, zelfs heel erg stil. Vervolgens, of het zo moest zijn, kwamen na 12 uur de pelgrims een voor een binnen en konden we iedereen de aandacht geven die ze verdienden. Als eerste kwam een Belg binnen die 's nachts om 4 uur aan was komen lopen met twee medepelgrims en op het plein voor de kathedraal was liggen wachten tot ze naar het pelgrimsbureau konden. Hij kwam gelopen vanuit Antwerpen en vertrok vrij snel toen de volgende bezoekers binnen kwamen.

Een sympathiek stel uit Ermelo die vanuit Oviedo kwamen lopen. Ze waren de afgelopen jaren vaker in de huiskamer geweest. We kwamen in een mooi gesprek terecht. Voor hem was de camino een manier om weer tot zichzelf te komen en de hectiek achter zich te laten, mede omdat hij als militair meerdere keren wordt uitgezonden. Zij is verpleegkundige in de psychiatrie en vertelde dat naar aanleiding van haar presentatie voor collega's over de camino, enkele collega's met patiënten de camino waren gaan lopen en daar zeer positief op reageerden.

Een Belgische vrouw kwam binnen die nogal teleurgesteld, boos en verdrietig was omdat deze camino in tegenstelling tot haar eerste, haar zo tegen viel en alles tegenzat. Na ons gesprek waarbij oud verdriet los kwam, ging ze opgewekt weg en was ons zeer dankbaar. De pelgrim die haar afloste was een tengere Hollandse vrouw begin 60 die tranen in de ogen had toen ze zei dat het ook voor haar een emotionele aankomst was. Haar verhaal bezorgde ons kippenvel. Ze was sinds 2 jaar terug uit NW Zeeland waar ze vanaf haar 27^e met haar man en 2 kinderen woonde. Het gaat te ver om haar hele verhaal weer te geven, maar ze bleek in Auckland in een sekte gewoond te hebben waar ze uit wilde stappen, haar leven wilde beëindigen uit wanhoop en vervolgens geestelijk zo gemanipuleerd werd dat ze haar zelfvertrouwen en zelfbeeld kwijt raakte en haar man, zoon en dochter achterliet om terug naar Nederland te gaan. Haar zoon heeft vorig jaar met haar een camino gelopen en bleek uit de sekte te zijn gestapt. Haar man en dochter willen geen contact meer met haar. We konden niet anders dan luisteren en troosten en ongelooflijk boos zijn op die sekteleider die haar probeerde te breken met zijn zieke geest. Zij liep nu verder naar Finistère om een steentje achter te laten ter ere van een man die niet lang meer te leven heeft en deze tocht niet met haar mee kon lopen. Een sterke vrouw die weer vertrouwen in zichzelf moet hervinden.

Als laatsten kwamen om 17.00 uur een oudere man (arts) met zijn Chinese vriendin binnen. Zij verbraken de trieste sfeer met hun bijna naïeve manier van vertellen over hun reis. Film de Way gezien, paar weken thuis geoefend met lopen, gestart bij Sarria, dagrugzak mee, rolkoffer met bagagevervoer, overnachten in hotelletjes en dachten dat ze van ons de Compostella konden krijgen en wilden zichtbaar niet in de rij gaan staan bij het pelgrimsbureau. Van Finistère had hij nog nooit gehoord. We sloten om 17.30 een bijzondere dag af.

Maandag 18 juni

De eerste pelgrim kwam om 9.00 uur binnen. Hij was een ervaren caminowandelaar die vanuit Irun was komen lopen. Na hem kwamen een moeder en dochter binnen die waren komen fietsen. Daarna kwam een jonge Belgische uit Wuustwezel met een zware rugzak binnen die een geur rond zich had

hangen van jaren onderweg zijn. Veel humor en erg enthousiast. Ze was begin maart van huis vertrokken en nog niet uitgelopen, dus liep ze weer terug naar huis. Ze kwam later op de dag weer enthousiast binnen voor een praatje. We kregen een jonge man binnen die het Genootschap een complimentje maakte vanwege de digitale manier van voorlichting, routeplanning en adressen onderweg vanuit Nederland. Helaas kan ik weinig vertellen omdat mijn hoofd vol zit eind van de dag. Wat mij vooral is bijgebleven is een weduwnaar (Bennie) die over de laatste periode met zijn zieke vrouw in 2009 vertelde en één camino en veel camino's zonder haar heeft gefietst. Hij droeg een bidprentje bij zich met voor elke keer dat hij zonder haar fietste een stempel erop. Hij ging van hieruit verder naar Frankrijk naar de Tour de France en zag wel hoe het verder ging voor hij naar huis vertrok.

Dinsdag 19 juni

We kregen een wandelaarster die vanuit Castro Jerez kwam lopen. Zij was bijna blind en liep op haar eentje de camino Frances. Daarna kwam een vrouw zeer gehaast binnen. Ze was vanuit St Jean Pied de Port vertrokken, kreeg advies om stokken te gebruiken, maar was zo ongeduldig dat ze de stokken van zich af gooit en het verder zonder stokken had gelopen. Door haar haast en ongeduld heeft ze haar trui in de Huiskamer laten liggen.

We kregen een jonge man van 32 jaar binnen die vertelde dat hij vroeger als kind vaak bij zijn grootouders logeerde en bij hen opgroeide in de natuur. Het lopen en buiten zijn is zijn tweede natuur geworden. Hij werkt in Purmerend met verslaafden en daklozen en zou niks liever willen dan naar Santiago lopen met dit soort mensen. Grappig was dat we na hem een vrouw van 58 jaar binnen gekregen die haar ontslag had gekregen vanwege bezuinigingen bij de posterijen en zich als vrijwilliger had aangemeld om met thuis- en daklozen te gaan werken. Helaas troffen deze 2 mensen elkaar niet want dat zou een leuk gesprek zijn geworden. Beiden speelden met het idee om met mensen in achterstandssituatie een camino te lopen. Bennie kwam nog even voor de gezelligheid binnen lopen.

Woensdag 20 juni

Een stil begin van de dag. Om 10.45 uur kwam een vrouw binnen die gistermiddag te laat in de Huiskamer kwam en nu alsnog een bakje thee kwam halen. Tegelijkertijd kwam een pelgrim die nogal emotioneel was. Hij dronk een kopje koffie en wilde eerst naar de kerk gaan om daarna weer terug te komen. Bennie kwam afscheid nemen omdat hij morgen teug gaat fietsen. Hij liet ons het bidprentje van zijn vrouw zien. Gesprek ging over loslaten en wie bepaalt op welk moment je wil loslaten. Een Belgische fietser kwam erg emotioneel binnen. Voor hem was deze tocht de eerste keer en het Cruz de Ferro was zijn reden om te gaan fietsen. We hebben niet doorgevraagd. Het was wisselend druk deze dag.

Een Belgische gids kwam info vragen over de ontvangst in september van een groep van 17 mensen die vanuit Lourdes komen lopen. Ze willen een eigen viering in de kathedraal. Jan heeft de man op weg geholpen door hem in contact te brengen met de juiste mensen in het pelgrimsbureau. Dat wij niet berekend zijn op groepen ontvangen is hem duidelijk gemaakt. Een fietser uit St. Jacobiparochie kwam binnen en wilde opgewacht worden door zijn vrouw met auto. Zij had daar geen zin in en is gaan lopen vanaf Tui en ontmoette hem hier.

Twee jonge vrouwen liepen vanuit Tui en hadden vanwege lichamelijke klachten een stukje de bus genomen. De ene vrouw voelde zich erg schuldig en had het gevoel dat ze faalde. Dat had vooral te maken met een burn-out van haar. Op mijn opmerking dat falen vooral te maken heeft met verwachtingen en dat de camino geen falen kent bracht haar tot tranen. Een pelgrim kwam weer binnen om ons te bedanken voor onze hulp.

Het is nu 16.00 uur en is weer rustig. Helen en Paul kwamen weer terug, nu van Finistère en Muxia. Op de valreep kwamen 2 pittige Hollandse vrouwen binnen die vanaf Leon de camino liepen om te

oefenen voor de Nijmeegse vierdaagse. Beetje de omgekeerde wereld dus. We kwamen niet echt tot een gesprek. Als laatste kwam een man binnen die in het verleden als welzijnswerker gelopen heeft met zware delinquenten. Ze liepen met bewaking, tenten en volgauto. Het is opvallend dat we deze week hetzelfde soort verhalen krijgen te horen over begeleiding van bijzondere groepen. Morgenochtend 11.30 uur wordt ik met andere vrijwilligers verwacht bij de kathedraal.

Donderdag 21 juni

Rustig begin van de dag, om 10.00 waren er 2 pelgrims geweest. Een fietser die de dag ervoor nogal emotioneel was binnen gekomen en kort bleef kwam nu uitgebreid vertellend langs. Een blijde man die met de bus terug ging en door zijn zus in Brussel zou worden opgewacht. Walter, een loper, kwam met een Poolse wandelvriendin langs die vorig jaar haar man had verloren. Zij was erg emotioneel en liep de camino met haar dochter. De zus van Walter liep ook mee. Zij was onlangs weduwe geworden en het leek een goed idee dat ze samen gingen lopen. Zij kon erg goed met de dochter van de vriendin opschieten en het leek een helende tocht te zijn geweest. Walter zou zijn zus vandaag bij ons langs sturen want die was met de dochter de stad in. We kregen een magere man binnen met een lange warrige bos grijs piekhaar, die volgens hem 84 jaar was en vanuit Nederland was komen lopen. Hij liep met een driewielkar vol shirtjes en klompjes die hij links en rechts weggaf. Hij had grappige verhalen over zijn avonturen onderweg en hoe de klompjes hielpen om onderdak te krijgen. De stapel shirtjes had hij bij zich omdat hij geen zin had om te wassen. Er kwam heel kort een man binnen die behoorlijk vermoeid was en alleen een vraag over een slaapplek had.

De uitreiking van mijn certificaat was een bijzondere aangelegenheid. We gingen met Montse en de andere vrijwilligers gezamenlijk naar de kathedraal en kwamen vooraan bij het altaar te zitten. Na de uitreiking kregen we een luid applaus van een overvolle kerk en dat voelde erg fijn. Wat ik erg jammer vond was dat ik als Nederlandse vertegenwoordiger in de kerk de Nederlandstalige pelgrims niet mocht verwelkomen. Dat gebeurde wel door de Duitse, Franse en Engelse vrijwilligers. Jammer. Jan en ik gaan om de beurt wat later naar de huiskamer. Zeker in de ochtend is het erg stil. Beneden is het ook stil met pelgrims. Het is wel fijn dat we hier mensen binnen krijgen met ons visitekaartje die ze van een andere pelgrim hebben gekregen en op ons zijn geattendeerd.

Vrijdag, 22 juni 2018

Plaatsgenoot van mij kwam langs om gedag te zeggen. De vermoeide pelgrim van gisteren kwam weer langs om de weg te vragen naar Finistère. Hij vertelde dat zijn vermoeidheid te maken had met per ongeluk verkeerde medicijn innemen die hij van de huisarts gekregen had tegen vliegangst. Die werkte zo goed dat hij al sliep voordat het vliegtuig de lucht inging. Niet handig dus als je moet lopen. Agnes, een zachte, vriendelijke vrouw fietste voor de 2^e keer. Vorige keer heeft ze de tocht moeten afbreken vanwege thuissituatie. Nu opnieuw opgepikt met haar broer en tocht afgemaakt. Ze was gelukkig omdat vorige keer een vlucht was uit de thuissituatie en ze deze keer ontdekte dat ze tevreden is met haar thuissituatie en minder wil gaan werken wat haar enorm veel rust geeft. Ze werd emotioneel en blij dat ze hier haar verhaal kwijt kon. Tegelijk met haar kwam een kleine, kleine vrouw binnen met een mega zware rugzak, die haar baan had opgezegd, haar huis wil gaan verhuren en niks liever wil dan een herberg beginnen op de camino del norte en hoe dan ook wil gaan werken met

pelgrims. De energie spatte bij haar ervan af en de wil om haar leven drastisch om te gooien. Het contrast tussen beiden vrouwen was groot en leuk om te zien hoe Agnes hier verbijsterd op reageerde. De wilde vrouw kreeg van ons het advies om onze website te bezoeken en contact op te nemen met de werkgroep hospitaleren in kleine herbergen die haar wellicht verder kunnen helpen.

Zaterdag, 23 juni 2018

Half 10 heb ik 2 pelgrims uit de rij geplukt en op de koffie gehad. Ze waren komen lopen vanaf Somport. Enthousiast en dankbaar dat ze heelhuids waren aangekomen. Hulp gegeven voor boeken terugreis. Echtpaar kwam langs die met de auto op vakantie waren en familie komen verwelkomen die zijn gaan lopen. Daarna wederom een echtpaar met de auto. De man was met zijn 2^e vrouw, zijn eigen vrouw was 5 jaar geleden overleden. Hij wilde zijn caminoverleden afsluiten. Vanwege gezondheidsklachten kon hij geen camino meer lopen. Hij was 5 x in Santiago geweest en zij wilde graag samen de voor hem belangrijke plekken zien. Hij was emotioneel en had mooie verhalen over alles wat op de camino gebeurd en waar Jacobus een hand in heeft gehad.

Een ouder stel was komen fietsen vanuit Zeeland. Man met schoonzus, omdat zijn broer na lang nadenken toch niet mee wilde. Beiden waren erg onder de indruk van de tocht. De autorijders kwamen weer terug met de wandelaars die vanuit Leon kwamen lopen. Een hele drukte meteen in de Huiskamer. De pelgrims van 's morgens kwamen weer terug voor koffie en vertellen welk hotel ze sliepen en welke vlucht terug. Normaal maandags is terug vliegen naar Amsterdam goedkoop, nu erg duur dus gingen ze naar Brussel. Er kwamen nog 2 jonge knullen binnen die maar 2 weken op pad mochten van hun vriendin en de fietsen op het vliegtuig zetten en vanuit Bordeaux kwamen fietsen. Ze waren erg enthousiast over hun reis. Als laatste kwam een man binnen die zijn eerste camino liep en de Primitivo had gekozen. Hij had de smaak te pakken gekregen en wilde van Jan veel informatie hebben over alle andere wandelmogelijkheden.

Zondag, 24 juni

Om 9 uur kwam de eerste bezoeker, een man van 71 die vanuit Sevilla de La Plata fietste. Morgen gaat hij verder naar Finistère. Omdat hij graag naar het Guggenheim museum wil, gaat hij nu eerst door naar Finistère en daarna bepaalt hij hoe hij naar Bilbao fietst. Hij was amper weg toen een jonge man met zijn nieuwe Duitse vriendinnetje binnen kwam. Ze hadden beiden de la Plata vanuit Sevilla hadden gelopen. We hebben hem geholpen met informatie over het vinden van kamer en taxi naar het vliegveld, omdat hij morgenochtend 6 uur moet gaan vliegen. Zijn Duitse vriendin loopt morgen verder naar Finistère. Nadat ze eerst naar de kerk gingen kwamen ze later terug om hun rugzak op te halen en te vertellen dat ze blij waren met ons advies. Afscheid op een eigen kamer bij Pinario. Hermien uit Den Helder kwam even gedag zeggen. Zij loopt morgen verder naar Finistère. Als laatste kwam om 14.00 uur een man binnen die vanuit Vezelay naar Oviedo liep voor de Primitivo, met een grote camera op zijn buik. Hij had tijd over en wilde nog naar Finistère en Muxia gaan lopen. Ben benieuwd of hij mijn advies opvolgt en eerst naar Muxia loopt. Hopelijk komt hij voor vrijdag langs om dat te vertellen.

Maandag, 25 juni 2018

Een speciale dag die pas om 14.30 uur begon. Bezoek van een vrouw die al eerder bij ons kwam en toen vertelde dat ze haar leven in Nederland wil afsluiten en in Spanje wil gaan wonen om met en voor pelgrims te gaan werken. Ze is met Jan naar beneden gegaan om een gesprek met Montse en de Engels sprekende non te hebben over haar plannen. De manier hoe ze haar opvingen heeft haar verder geholpen met haar plannen. Het is triest maar ook mooi om te zien wat haar drijfveer is en hoe ze nu verder wordt geholpen om haar diepste wens in vervulling te laten gaan. Ze was zo blij dat ze binnen was komen lopen voor haar hulp en hoe we haar verder hielpen en opvingen. Tranen van vreugde toen ze weg ging en voor ons een fijn gevoel over ons werk hier in de Huiskamer. Ik denk dat de opvang in de Huiskamer vaak meer voor mensen betekend dan wij ons beseffen.

We kregen een Amerikaanse vrouw binnen die 25 jaar in Nederland woont, al 17 camino's heeft gelopen, plus in 5 verschillende herbergen als vrijwilliger heeft gewerkt en houdt van Spanje. Jammer dat deze 2 vrouwen elkaar misliepen, maar ik heb toestemming om haar gegevens door te geven, dus wie weet.

Er kwamen 2 fietsers binnen die genoten van hun tocht en info wilden hebben over vervoer en inpakken van de fietsen bij het vliegveld. Als laatste kwam een vrouw binnen die vorig jaar terug moest vanwege beenklachten en nu verder is gegaan vanaf St. Jean Pied de Port. We hadden het over de sfeer en verbondenheid van pelgrims onder elkaar en dat het zo'n andere wereld is dan de 'echte' wereld, al geloof ik liever dat de camino de echte wereld is.

Dinsdag 26 juni 2018

Als eerste kwam een Amerikaanse mee die vertelde dat ze met de camino in aanraking kwam omdat ze wilde lopen maar niet in de middle of nowhere. Ze had de film Wild gezien en dat was haar te gortig. Vervolgens kwam the Way op televisie en raakte haar dat zo dat ze contact opnam met de hoofdrolspeler Martin Sheen. Zijn verhaal zorgde er voor dat ze deze reis ging maken. Voor haar een droom die uitkwam en waar ze erg dankbaar voor was. Vervolgens ging Jan beneden pelgrims spotten en haalde een aantal fietsers uit de rij. Er waren 2 fietsers die door hun vrouw per auto werden opgehaald. De dames hadden de sfeer van de camino ervaren toen ze onderweg steeds de weg kwijt waren en werden geholpen. De andere twee fietsers wilden door hun vrouw opgehaald worden, maar die besloten dat ze zelf vanaf Sarria wilden gaan lopen en vlogen met de fietsen terug naar Nederland. Het hele clubje fietsers kwamen elkaar hier tegen bij het pelgrimsbureau en dus op de koffie. We hadden voor het eerst stoelen te kort. Het was een gezellige rumoerige bijeenkomst.

Twee fietsers vonden de ontvangst zo geweldig dat ze een folder van het Genootschap meenamen en lid willen worden. Als laatste kwam een goede vriend langs die door de Picos zijn eigen pad liep, toen de Primitivo liep, verder ging naar Coruña, daar een onbekend schitterend kustpad liep naar Muxia en Finistère. Daar nam hij de bus en kwam hier terecht.

Woensdag, 27 juni 2018

Om 9.00 uur kwam een vriendelijk echtpaar op leeftijd op de koffie, die voor het eerst een camino liepen vanuit Nederland. Ze hadden mooie verhalen van onderweg, met name dat lichaam en geest een sterk zelf genezend vermogen hebben als je elke dag onderweg bent en de tijd neemt. Een vrouw kwam binnen die samen had gelopen met iemand met dezelfde achtergrond. Belgische en wonend in Nederland en dezelfde denkwijze. Ze bleven samen lopen ondanks dat ze graag alleen waren. De laatste kilometers besloten ze elkaar los te laten om het laatste stuk naar Santiago alleen te beleven. De vrouw met wie ze liep tekende onderweg, waarna ze aan het eind van de dag de tekeningen ging inkleuren. Deze vrouw heeft een boek uitgebracht met tekeningen.

Een andere vrouw liep de camino omdat ze haar baan was kwijtgeraakt en wilde nadenken hoe ze haar leven wil invullen. Zij koos bewust voor de rust van de la Plata. Zij wil nu niks liever dan hier in Spanje blijven wonen en gaan werken. Deze vrouw en de vrouw van een paar dagen geleden hebben dezelfde droom. Ik heb hen vandaag met elkaar in contact gebracht omdat ik wist waar ze logeerden en dat ze waarschijnlijk samen naar huis zouden vliegen. Hun camino gaat thuis nog verder. Ik ben benieuwd of hun dromen uitkomen. Verschillende vrouwen ontmoet deze week in de Huiskamer die door hun camino willen loslaten en opnieuw beginnen.

Als laatste kwam onze blijde vriend Dirk van vorige week binnen die ons omhelsde en enorm blij was dat hij hier met zijn verhaal terecht kon. Zondag gaat hij naar huis, na eerst nog Porto te bezoeken en een portje te drinken. Hij is veranderd, meer loslaten en relativeren en vertrouwen te hebben. Mooi mens en mooi afscheid van hem. De Belg die daarna nog binnen kwam en vanaf Ferrol kwam gelopen was wat vermoeiend om naar te luisteren. Allez, onze dag vol bijzondere momenten zit erop.

Donderdag, 28 juni 2018

De pelgrims van vandaag zijn allemaal om religieuze reden gaan lopen Sportiviteit en spiritualiteit komt er vanzelf bij al weet je van te voren niet wat je op je pad tegenkomt. Een moeder en dochter van 20 kwamen als eerste. St. Jean Pied de Port begonnen. In Pamplona de bus genomen naar Sarria. Kwamen nogal ongeïnteresseerd binnen en ze wilden gewoon eens zien hoe het onderweg en hier was.

Daarna kwamen moeder en zoon van 22 binnen die samen liepen omdat de zoon graag wilde lopen. Hij was erg onder de indruk van de sfeer en gebeurtenissen in de herbergen. Tegelijk kwam een man van 61 binnen die vanuit de Jacobuskerk in Enschede kwam lopen. Het werd een bijzonder gesprek tussen deze 3 mensen omdat de man erg open was over al zijn spirituele ontmoetingen en ervaringen

tijdens zijn reis en zijn werkzame leven waar hij politieagent is en in verschillende oorlogslanden heeft gewerkt. De reis had hem veel inzicht gegeven en hij besloot zijn prioriteiten anders te gaan leggen al wist hij nog niet helemaal hoe hij dat ging aanpakken. Deze man was zeer emotioneel en nam op een mooie manier afscheid van ons. Acht pelgrims die met Ben Noorloos aan het lopen waren vanaf Leon, kwamen aan Ze hadden geen idee dat wij hier zaten en wisten

weinig af van het Genootschap en samenwerking met het ACC. Ik heb ze verteld over het genootschap en de rol die wij hier in het pelgrimsbureau hebben. Er was veel interesse en een aantal nam de folder mee. Een vrouw van de groep kwam weer terug omdat het verhaal van Jan over Dinie de vrouw die alles kwijtraakte, haar eigen ervaring blootlegde en ze in huilen uitbarstte en haar verhaal vertelde. Ook deze vrouw gaat een proces tegemoet van leren loslaten en vertrouwen. Deze camino wordt hopelijk helend voor haar, al is haar reis nog lang niet ten einde. Het begin en einde van onze 14 dagen in de Huiskamer zijn zeer emotioneel begonnen en geëindigd, met alle andere dagen mooie indringende verhalen en belevenissen. Wij liepen geen camino maar de camino was hier in de Huiskamer waar we ook kleine wonderen zagen gebeuren. Hoe mooi is het om hier te mogen zijn en wat hoe kunnen we dit ooit loslaten. Een pelgrim zei dat wij hier 'Silence and Listen' boden en dat dit de belangrijkste behoeften zijn die pelgrims in de huiskamer nodig hebben.

Jan en Marian

De vrijwilligers heten pelgrims

Verslag van Tina en Chris Periode 29 juni – 13 juli van hare werken in het pelgrimsbureau.

Vrijdag 29 juni

MAS QUE UN CAMINO (Het is meer dan een gewoon pad.) Daar kwam vandaag een pelgrim mee. Zij is gisteren aangekomen na 6 weken fietsen vanuit huis. Tranen, omdat haar vader, die 2 jaar geleden overleden is, in haar gedachten meegefietst is.

Voor Chris en mij is het onze eerste dag. Jan en Marian zijn na de overdracht vertrokken. Er waren levendige discussies over het verschil tussen wandelaars en fietsers. Worden fietsers wel serieus genomen door wandelaars? Of heeft het ook te maken met een andere dynamiek?

Alle herbergen zitten vol. Zojuist nog 2 fietsers zonder overnachting. Zelfs Seminario Menor zit vol. Andere wandelaars en fietsers vertellen over het vreselijk slechte weer. De Camino del Norte was afzien door te veel water, te veel modder en zwaar onweer.

Veel verhalen over zeer slecht weer met storm, regen en onweer.

Zaterdag 30 juni

20 bezoekers gehad. We waren laat klaar en hebben geen verslag gemaakt.

Zondag 1 juli

7 bezoekers en geen moment verveeld. De helft van de bezoekers was Vlaams. Een jonge man is van huis gefietst naar Santiago omdat zijn opa aan kanker overleden is en zijn moeder nu kanker heeft. Moeder en zus haalden hem hier op. Met een dagelijkse blog heeft geld bij elkaar gespaard als bijdrage voor kankeronderzoek.

<http://www.bloggen.be/joristocompostela/> Mooi, om moeder en zus samen te zien genieten van zijn aankomst.

Een vrouw die begeleide wandelingen organiseert voor maximaal 5-6 personen.

Een man die bij de SVB werkt, waar door automatisering veel mensen ontslagen gaan worden. In het kader van scholing wordt hij in de gelegenheid gesteld om de Camino (een deel van) te lopen. Nadenken over zijn toekomst.

Maandag 2 juli

10 pelgrims. Veel verhalen. Tranen om alle heftige ontmoetingen onderweg. Gelachen om het Zuid-Afrikaans van een bezoeker die meegekomen was met een Nederlandse vrouw. Bijna de helft van de bezoekers kwam uit Vlaanderen. Ook van hun grote complimenten voor de ontvangst. We, vnl Chris blijft hun aanmoedigen zich op te geven als vrijwilliger voor de Huiskamer.

Dinsdag 3 juli

Het was een hele rustige dag. Er zijn wel 8 bezoekers geweest, maar die bleven niet lang. Het leek wel of we ons gingen vervelen.

Er waren een opa en een kleinzoon, 1 echtpaar en 1 echtpaar met hun zoon, 2 vrouwen die elkaar op de Camino Portugues hebben leren kennen. 1 van deze vrouwen had borstkanker, heeft een aantal zware operaties ondergaan en wilde nu weten of ze zo'n tocht nog aankon. Wat een vreugde dat het kon.

Woensdag 4 juli

Vandaag was het drukker. Ook, omdat er meerdere terugkomers waren. Joris uit België was er om een brief voor een vriendin achter te laten. Zij had moeten afhaken, vanwege een blessure. Is weer begonnen en Joris heeft haar beloofd hier en daar een enveloppe achter te laten. Die staat hier nu. Verder waren er een vader en een zoon en een moeder en een dochter. En iemand die een paar honderd meter bij mij vandaan woont.

Vandaag zijn er geen Belgen geweest en maar 2 fietsers!

Het weer begint op te knappen. Maar de warmte van de rest van Spanje en van Nederland hebben we hier bij lange na niet.

Vrijdag 6 juli

Het zijn rustige dagen. Vandaag kwam de eerste wandelaar om 14 uur binnen. Daarna zijn er nog 7 geweest, dus uiteindelijk viel het wel mee. 4 fietsers en 4 wandelaars. De eerste wandelaar was alleen van Tilburg naar hier komen lopen. Hij werd opgehaald door vrouw en dochter. Toen hij begon te

vertellen kwamen de tranen. Alle bijzondere ontmoetingen, alle fysieke problemen, het kwam er allemaal uit. Daarna 2 fietsers, die dit jaar 25 jaar getrouwd zijn. Voor hun was het hun 2e huwelijksreis. Zij hadden het vooral fijn gehad. Gelukkig om dit samen te mogen doen.

Een Vlaamse moeder, te voet van St. Jean, opgehaald in Sarria door haar 2 dochters. Samen hebben ze de laatste 100 km gelopen. En nog een Nederlandse man en een vrouw, beide in Nederland begonnen en pas de laatste 3 - 4 dagen samen gefietst.

Het waren heerlijke kletsuren. Zo stil als de ochtend was, zo druk was de middag.

Dinsdag 10 juli

Het was een leuke afwisselende dag, met in de morgen voortdurend bezoekers. Opvallend veel uit Porto, zelfs 2 fietsers. De laatsten waren 3 Belgen die samen de Del Norte gelopen hebben.

Aangekomen bij de kathedraal werd 1 van hen vastgepakt en omhelst door een vrouw. Hij herkende haar niet, maar later bleek dat het zijn eigen vrouw was. Ze waren al 40 jaar getrouwd. Dat doet de Camino met mensen. De andere 2 zaten in het complot.

Fleur is langs geweest. Ze is vandaag jarig en heeft ons getrakteerd op een heerlijke Galicisch amandeltaart. Fleur treedt op in Max programma over de Via de la Plata, dat 1 augustus van start gaat.

We hebben de afgelopen dagen niet veel geschreven. Niet omdat het te druk was, maar meer omdat het zo rustig was.

Vanavond België-Frankrijk, halve finales.

Donderdag 12 juli

Drukke dag gehad. 13 Pelgrims, maar ook een aantal mensen eromheen. Maaïke van Asch is vrijwilliger in Pontesegures en heeft hier flyers achtergelaten. Jan uit Boekel was hier met 3 ophalers. Een pelgrim uit Uithuizen met 6 internationale vrienden. Allemaal pelgrim. De koffie was niet aan te slepen. De laatsten waren 2 zusjes uit Eindhoven die een stuk van de Primitivo gelopen hebben. Allemaal tevreden.

Veel pelgrims komen in het Pelgrimsbureau aan met een stok.

Deze mag niet mee het vliegtuig in, met als gevolg dat er in de tuin een groeiende hoeveelheid stokken komt te staan.

Maar daar is iets creatiefs voor bedacht.

Iedereen die een stok achterlaat kan daar een kaartje aanhangen. Al deze stokken vormen straks een “kunstwerk” ergens in een bos in Galicië. Culturele stad in 2019.

De vrijwilligers heten pelgrims
van harte welkom in het
pelgrimsbureau.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

De vrijwilligers heten pelgrims

Verslag van Annelies en Herman

van harte welkom in het

Periode 13 juli – 27 juli

pelgrimsbureau.

Vrijdag 13 juli

Goed weer, goede zin, plezierige ontvangst, heldere overdracht!

Twaalf mensen binnen gehad, van wie we drie verhalen hier vermeldingswaardig vinden.

Echtpaar uit Hazerswoude, gelopen vanuit Vezelay. Voldaan, want de tocht verliep goed. Was een afsluiting van een werkzaam leven en begin van een nieuwe levensfase.

Een jonge man, samen met een Australische en een jonge Canadees (perdon: Quebeciaan!): "thee!!!"

Twee dames, onder ons gezegd: luxe pelgrims: honderd kilometer gelopen vanaf Sarria met bagagevervoer.

Zaterdag 14 juli

De dag startte met twee reuzen, beiden Nederlanders met heel wat kilometers in de benen. De ene vanuit Noord-Holland, hier aangekomen met nog maar twee teennagels over. De ander vanuit Ponferrada, z'n veertiende tocht!.

Voorts een echtpaar hier door zoonlief verwelkomd die vervolgens met pa en ma nog een rondje Finistère/Muxia/Santiago liep. Eenieder erg trots, over zichzelf en over de ander.

Wat logistiek betreft een waarschuwing van Alicia (van de organisatie) dat de laptop van de Franse collega's is gestolen.

We kijken terug op een prettige eerste dag.

Zondag 15 juli

De wat saaie zondag werd opgevrolijkt door het koffieleuten van Thomas, maar meer nog door het bezoek van twee keer twee jonge meiden, het ene stel vertrokken uit Sarria, het andere uit Porto: fris, jong, enthousiast en veelbelovend – je herkent er je eigen jongelingsjaren erin.

Voorts, op de valreep van vijf: moeder met haar drie jonge dochters, gelopen vanuit Tui. Het waren toch echt haar drie bloedeigen dochters verzekerde ze. Je zou het niet zeggen; op het eerste gezicht zagen we tussen geen van de vier enige gelijkenis.

Maandag 16 juli

Een uitzonderlijke rustige maandag. Slechts vijf mensen, wel allen Nederlanders en lid van het Genootschap. Dus alle tijd om naar hun verhalen te luisteren waarin voor ons overigens geen grote bijzonderheden, maar voor hen natuurlijk wel. Het is nogal wat als je op een tocht vanuit Nederland twaalf dagen rust moet inlassen voor voetproblemen!

Dinsdag 17 juli

Het meest opmerkelijk vandaag: vader met zoonlief en opa met kleinzoon! Verder valt ons het contrast op tussen mensen die van ver gekomen zijn (twee lopers vanuit Nederland, resp. België) en de mensen die een kort stukje of een rondje Finistère lopen.

Woensdag 18 juli

Slechts vijf mensen (ook al gingen we regelmatig de rij beneden langs)! Het meest aangrijpend was het echtpaar dat helemaal uit Nederland was komen lopen. Hij met een zware vorm van diabetes, zij een stevige partner. Vol van verhalen en indrukken; toch maar mooi hun einddoel gehaald – zo voelde dat.

Donderdag 19 juli

Een gewone dag, acht gasten, geen bijzonderheden, of het moest het jonge meisje zijn – 18 jaar – gelopen in der eentje vanaf Saint Jean Pied de Port.

Vrijdag 20 juli

Een stille dag. Blij dat er af en toe iemand kwam – slechts vijf! Het leukste was pa met dochter, komend vanuit Porto. Zij had vorig jaar de camino Frances gelopen, maar was in Ponferrada gestopt want “ze voelde zich in de camino opgesloten”. De reprise met haar vader is haar uitstekend bevallen. En pa beaamt dat.

Zaterdag 21 juli

Vier mensen slechts. (Dat maakt de dag lang, ondanks de intermezzo's van Thomas). Opvallend: nog nooit zo'n vroege binnenkomer. En via een bijzondere route, namelijk de Catalan, via Girona, Zaragoza, Tudela, Logroño en zo verder

Zondag 22 juli

Hiep, hoi, negen mensen. Een leuke, gevarieerde dag. De verschillen tussen de mensen viel ons op: een bruisende 62 jarige vrouw, ooit eerder de camino gedaan, de tocht in Japan langs 88 tempels, versus de 82 jarige zeezeiler, nu komend van de Norte en de Primitivo, én de vermoeide,

beschouwende jongeman van 26. Maar ook: dochter die haar ouders had meegenomen op haar tweede camino en de 70jarige man die drie kankers had overwonnen en uit dankbaarheid liep.

Maandag 23 juli

Weer een gevarieerde dag! Twee dingen sprongen er uit. Een jong Belgisch gezin met twee kinderen, een van vier en een van zes; waren komen fietsen van uit België. Vervolgens een man in de kracht van z'n leven, tijdens z'n camino vanuit Nederland net vijftig geworden. Hij sponsorde voor Alzheimer Nederland, onderhield een blog en voelde nog volop energie om ook nog naar Finistère en vervolgens naar Porto te lopen.

Dinsdag 24 juli

Elf mensen in onze Huiskamer. Opvallend: twee mensen uit Amsterdam (in fases gelopen) met een gigantische hoeveelheid onderweg van andere mensen verzamelde intenties. Ze baden elke dag en herdachten al die intenties, zoals beloofd! Het kostte op het laatst wel drie kwartier bidden per dag. Verder twee zeezeilers, vertrokken vanuit La Rochelle. Ook een dergelijke reis geldt blijkbaar als pelgrimsreis (bij navraag: mits je ook vanaf de kust naar SdC gelopen hebt). Wat ons verder opvalt deze dagen is dat er elke dag wel een jong iemand hier verschijnt, veelal met een lange tocht achter de rug én lid van het Genootschap. Reden om binnen onze club toch eens nader te kijken naar het thema 'de jonge pelgrim'.

Woensdag 25 juli

Feestdag! Prachtig vuurwerk gisteravond. Maar wat bezoekers betreft, zowel qua aantal als qua verhalen een normale dag: 8 mensen, onder wie vijf Belgen. Twee terugkomers: twee jonge lieden, voor wie we een (t)huiskamer leken te zijn.

Donderdag 26 juli

The day after het grote feest: zeer rustig. Vijf mensen slechts en één terugkomer – verder nada! Zucht. Jammer.

De vrijwilligers heten pelgrims

Verslag van Anja en Ad

van harte welkom in het

Periode 27 juli – 10 augustus

pelgrimsbureau.

Vrijdag 27 juli

We arriveren vandaag pas om 15.00 uur, een dag te laat, in de Huiskamer. De vlucht van donderdag 26 juli naar Santiago werd geannuleerd vanwege een technische storing aan het vliegtuig waardoor we moesten overnachten in Brussel. De ontvangst door Annelies en Herman was prima en ondanks dat we maar twee uurtjes hadden voor de overdracht is ons alles duidelijk.

Bij aankomst zaten er al twee gasten in de Huiskamer. Een ervan was een terugkomer, de ander bleek een vrijwilliger van het bureau, Thomas. We kregen bezoek van twee lopers uit Nederland die vanuit hun woonplaats waren gestart. Heel bijzonder om hen meteen al als eerste gasten te mogen ontvangen. Gestart begin april en probleemloos gelopen tot Santiago. Ze zaten er relaxt en voldaan bij.

Daarna werd het rustig in de Huiskamer zodat we nog het een en ander konden doornemen.

Zaterdag 28 juli

Het is de hele ochtend stil. We lopen regelmatig langs de rij pelgrims maar er zijn geen Nederlandstaligen, behalve twee fietsers die later naar boven komen. Ze zijn thuis gestart. Later in de middag komen weer twee fietsers die vanuit Nederland zijn vertrokken. Het valt ons op dat de meeste pelgrims in de rij jongeren zijn.

Zondag 29 juli

Ook vandaag is het niet druk in het Pelgrimsbureau. We zien veel grote groepen jongeren.

Rond de middag komt een terugkomer langs, een man die afgelopen woensdag al hier was en ondertussen weer uit Finistère is komen lopen waar hij met de bus naartoe was gegaan. Hij komt speciaal voor de lekkere koffie zegt hij.

Wat later komt een man binnen die gisteren is gearriveerd vanuit St. Jean Pied de Port. Hij heeft op de meseta een omweg van ca. 24 kilometer genomen op de Camino Romano, een route waarvan hij onder de indruk was omdat hij er niemand tegen kwam. Zijn wandelstokken had hij onderweg aan een meisje gegeven dat problemen had met lopen. Wat later komen drie dames binnen, terugkomers van afgelopen donderdag, die vanuit Porto hebben gelopen. Ze hebben zojuist het berichtje op Facebook gelezen en komen graag nog een kopje koffie halen. Het werkt dus om iets op Facebook te zetten.

Aan het einde van de dag komen twee fietsers die in Nederland zijn begonnen. Heel verontwaardigd, want ze hebben 2800 kilometer gefietst en zijn gecontroleerd op stempels. Ze hadden er geen idee van dat je op de laatste 200 km twee stempels per dag moest hebben en waren heel boos dat er moeilijk over werd gedaan. Ze vonden het fijn om bij ons hun hart te luchten daarover. De man is twee dagen na zijn pensioen naar Santiago gaan fietsen om op die manier een soort scheiding aan te geven in zijn leven. Voor en na het pensioen. Het werk in de Huiskamer lijkt hen heel leuk.

Maandag 30 juli

Ton Janssen en Ria Meinema komen even langs. Ton zou in september gastheer zijn in de Huiskamer, maar dat kan niet doorgaan omdat hij bezig is om een herberg tussen Ponte Ferreira (aan de Camino Primitivo tussen Lugo en Melida) over te nemen.

Vandaag maken we kennis met Annie van de Franse groep vrijwilligers hier op de gang en met Suzanne. Montse hebben we nog steeds niet ontmoet.

De ochtend begint rustig. Tegen elf uur komen de eerste gasten, en ze volgen elkaar snel op. We ontvangen een Zwitser van 76 en een Franse jongen van 22, beiden omdat ze in het gezelschap zijn van Nederlandse pelgrims. Een man uit België heeft eerst de Norte en de Primitivo gelopen en is afgelopen week samen met zijn vriendin van Santiago naar Finistère en Muxia gelopen. Bijzonder is ook een paar dat vorig jaar stukken niet heeft kunnen lopen vanwege blessures en nu deze stukken van de Camino heeft afgemaakt. Ze starten nu in Santiago naar Finistère. Een meisje van 23 jaar is begonnen met lopen in Utrecht.

Om half vijf komt nog een Belgische fietser binnenvallen. Hij heeft de 2600 kilometers van huis af afgelegd in drie stukjes verspreid over drie jaren. Hij wil van hieruit nog naar Finistère met de bus.

Dinsdag 31 juli

Vanochtend ontvangen we een jongen van 23 jaar, een terugkomer die op 24 juli hier was. Hij heeft veel verhalen en praat een uur lang over zijn reis. Hij is begin april begonnen in Roermond, is via Frankrijk gelopen en weet nog precies alle plaatsen te noemen waar hij is geweest. Hij vertelt dat Annelies hem vorige week in de Huiskamer had ontvangen en ze had opgemerkt dat zij bij het Genootschap zijn credencial had ingevuld, heel bijzonder. Hij had een mooie tocht achter de rug, en het was fijn dat we verder geen bezoekers hadden zodat hij rustig zijn verhaal kwijt kon. Hij is de afgelopen dagen naar Finistère en Muxia geweest en voor zijn gevoel is zijn reis nu afgerond.

Rond twaalf uur komt een fietsster langs die gisteravond is gearriveerd vanuit la Puente de la Reina. Ze is 17 dagen onderweg geweest en heeft een geweldige tocht achter de rug maar is er nu wel mee klaar. We geven haar informatie over het vervoer van haar fiets. Daar wil ze nu wel van af. Ze heeft de wandelroute gekozen om te fietsen. Ook zij meldde dat de drukte op de Camino wel meevalt, dat horen we ook van andere pelgrims. Het schijnt minder druk te zijn dan andere jaren.

Een Belgische moeder is met haar 12-jarige dochter gestart in Pamplona. Het is de derde keer dat ze de Camino loopt, met elk kind doet ze dit een keer.

Daarna krijgen we bezoek van een meisje van 22. Ze is vorig jaar gestart in St. Jean Pied de Port en liep tot Burgos. Dit jaar heeft ze de Camino daar weer opgepakt en vanaf Sarria heeft haar vader haar begeleid. Ze worden opgevolgd door een paar waarvan de man drie maanden geleden vanuit thuis is gaan lopen, en zij is in St. Jean Pied de Port begonnen. Ze hebben elkaar getroffen in Pamplona. Ze hebben een mooi liefdesverhaal. Grappig is dat ze in een Albergue kwamen waar een liefdesfoto van hen samen en al vooruitgesneld was.

Woensdag 1 augustus

De dag begint meteen om 9 uur al met een man uit België die de Camino ziet als therapie. Hij is werkzaam in de jongeren gezondheidszorg en heeft problemen. Voor hem is de Camino een proces van loslaten, hij refereert naar Coelho. Zijn observatie is dat vele mensen met vele verschillende schoenen en rugzakken lopen, grote en kleine. Mensen met kleine rugzakken zijn vaak ouderen. Zij kunnen loslaten en zich overgeven aan de Camino. Hijzelf heeft een te grote rugzak maar dat komt

omdat hij er dingen in heeft waarmee hij anderen kan helpen. Hij vindt zichzelf een twijfelaar. Het is fijn dat zijn rugzak lichter wordt omdat hij anderen heeft kunnen helpen en mocht hij zelf hulp nodig hebben en zijn spulletjes zijn op dan vertrouwt hij er op dat hij geholpen gaat worden door anderen. Een mooie gedachte, letterlijk en figuurlijk. Zijn conclusie is dat hij ontslag gaat nemen. Het werk loslaten waarvan hij houdt om iets anders te beginnen. Mogelijk Camino tochten organiseren voor jongeren, hen begeleiden en stimuleren zelfstandig te zijn zodat zij hun ervaring kunnen overbrengen op anderen.

Om tien uur komt een man die hier vorige week was, hij was alleen vanuit Nederland vertrokken en afgelopen week is hij in Muxia en Finistère geweest. Het was zijn tweede Camino, maar nu dus helemaal van thuis uit.

Het blijft verder de hele ochtend stil. Om half twee komt een man die in Irun is gestart. Het is niet zijn eerste Camino. Hij heeft een mooie tocht gehad, vertelt hij. Hij wil nog naar Finistère.

Tieleke Huijbers van het Genootschap komt langs. Ze is een culturele reis in Spanje aan het voorbereiden. Dan vallen twee lopers binnen die in Huizen zijn gestart, ze zijn vier maanden onderweg geweest. En twee fietsers die drie weken onderweg zijn geweest op de Via de la Plata.

Donderdag 2 augustus

Al vroeg komt een jong stel binnen, ze hebben gelopen vanaf Baradelo.

Kort na de middag komen twee fietsers binnen uit België. Ze zijn in Frankrijk gestart, hebben 1700 km gefietst.

We merken dat we de Nederlanders niet in de rijen treffen, maar dat ze vaak na een dag bij ons op bezoek komen.

Vanmiddag komt een Nederlander die samen met zijn dochttertje van 14 jaar heeft gelopen vanuit O'Cebreiro. Dat heeft hij een aantal jaren terug ook gedaan met zijn zoon die destijds 12 was. Zijn vrouw was twee weken terug in St. Jean Pied de Port gestart met zijn zoon, maar zijn na een aantal dagen gestopt vanwege de hitte. Dan komt nog een man die vanuit Porto is komen lopen. Hij heeft 2 uur gewacht op zijn Compostella. En na vier uur komt een stel dat op de fiets vanuit Llanes is gekomen. Morgen fietsen ze dezelfde route weer terug. Ondertussen komen nog twee bezoekers langs die gisteren ook bij ons waren. Gisteren hadden we de discussie wanneer de botafumeiro wordt gezwaaid. Kennelijk gebeurt dat tegenwoordig alleen op speciale dagen en op verzoek (met betaling van 500 euro). Niet meer tijdens de pelgrim mis. Ze hadden het nagevraagd bij de toeristen informatie maar daar wist men het niet.

Vrijdag 3 augustus

De teller staat op 1498 bezoekers vandaag dus we verwachten de 1500e. Het blijft vanochtend heel rustig, ook beneden zijn weinig pelgrims. Om elf uur komt een terugkomer, iemand die vorige week (de 21e) hier aankwam vanuit Port de la Selva. Hij komt nu uit Finistère en Muxia. Hij merkt op dat als je die route terugloopt naar Santiago de markeringen slecht zijn. Hij heeft wel bij Lago een nieuwe Albergue gevonden die nog maar drie weken open is.

Om kwart voor een komt een paar binnen dat vanuit Porto is gelopen. De vrouw is onze 1500e bezoeker. Ze vindt het geweldig. Het was een mooie wandeling, maar ze doet het niet meer. Ze merken op dat de kerken dicht zijn, terwijl ze graag een kaarsje opsteken. En de albergues zijn rumoerig 's nachts, veel feestgangers.

Na vier uur komen nog drie fietsers binnen. Een ervan komt vanuit Huizen gefietst. De andere twee hebben de Frances gedaan.

Zaterdag 4 augustus

Een gezin uit België met twee kinderen die vanuit Ourense hebben gelopen. Het was voor de kinderen een verrassing dat ze op hun vakantie zomaar een week moesten gaan lopen. Ze waren enthousiast. Gelijk met hen was ook een man bij ons die 92 dagen onderweg was vanuit thuis.

Na hen mochten we een paar begroeten waarvan de vrouw vanuit Parijs had gelopen. De man was meegelopen vanaf Santander. In Melida hebben ze de bus genomen omdat ze de drukte op de Camino zat waren. Vanmiddag komen twee Belgische fietsers binnen, ze zijn thuis gestart. Ze hebben verschillende tochten gedaan maar ze vonden deze toch wel de zwaarste. Rond drie uur komen er na elkaar nog vijf lopers binnen. Een jonge vrouw die in Santander is gestart, een moeder met een dochter van 18 jaar die in Oviedo zijn begonnen en een paar dat in Valença (Portugal) is gestart.

Zondag 5 augustus

Al vroeg komt een man binnen die in Tongerlo is vertrokken op 1 april. Zijn vrouw loopt met hem mee naar Finistère. Ondertussen komt ook een terugkomer van gisteren. Ze kennen elkaar van onderweg, leuk om de verhalen te horen.

We krijgen ook een loopster die in Le Puy en Velay is begonnen, ze loopt om te vieren dat ze op 25 juli (Jacobusdag!) 60 is geworden en nog gezond is.

Het is niet druk in het Pelgrimsbureau, maar de masseur die een kamer naast ons heeft krijgt voortdurend klanten. Er wordt bij ons vaak gevraagd waar ze moeten zijn voor een massage, ze willen hier zelfs op hun beurt wachten. Dat laten we niet toe.

Het blijft de hele middag rustig totdat aan het einde van de dag twee terugkomers binnenkomen. Eerst een meisje dat gisteren bij ons was, en later een man die op 1 augustus binnen is gekomen. Hij was naar Finistère geweest. Het was hem tegen gevallen. Ze kennen elkaar. Om half vijf komen een moeder en dochter binnen die vanuit Campobecerros hebben gelopen, de Sanabria.

Maandag 6 augustus

Al vroeg hebben we bezoek van twee Belgische zussen die vanuit Porto hebben gelopen. Zoals veel pelgrims zitten ze vol vragen, over de busverbindingen, de pelgrim mis, wat te bezoeken in Santiago, en hoe zit dat met de gratis lunch bij de Parador. Ook voor hen is de rij voor El Pórtico de la Gloria niet duidelijk. Veel mensen denken dat de lange rij op het grote plein is om in de kathedraal te komen. We leggen steeds uit dat de ingang aan de andere kant is. Bij de Pórtico de la Gloria worden steeds groepen van 25 man toegelaten die eerst gedurende 15 minuten boven op de trappen moeten

wachten terwijl ze een film over de restauratie bekijken, en daarna mogen ze gedurende 15 minuten binnen in het portaal.

Twee paren fietsers volgen elkaar op. Eerst een paar uit Nederland dat van huis uit is komen fietsen, en daarna een paar uit België dat van huis uit is gefietst. Het eerste stel heeft de hele weg gekampeerd, de Belgen hebben gebruik gemaakt van hotels onderweg. Er komen ook nog twee dames die vanuit Porto hebben gelopen, ze hebben elkaar onderweg ontmoet.

Vanmiddag komt een fietser die vanuit Nederland (Maassluis) is komen fietsen en een meisje dat in 3 dagen tijd uit Sarria is komen lopen. Voor beiden was het de tweede Camino.

Dinsdag 7 augustus

De eerste gast van vandaag is een Belg die op 1 april thuis is gestart. Tijdens zijn wandeling moest hij twee keer terug naar huis omdat hij opa werd. Vandaag 7 augustus is zijn trouwdag en komt zijn vrouw hem ophalen. Het is een emotioneel moment voor hem.

Vanmiddag komen twee stellen kort na elkaar binnen (ze treffen elkaar even) die alle vier vanuit Nederland zijn komen fietsen. Ze hebben ook alle vier de hele reis gekampeerd, niet in herbergen overnacht. Daarna komt een moeder met een zoon van 16 en een dochter van 21 die vanuit Porto zijn gelopen. We krijgen een jongen van 24 die uit St. Jean Pied de Port is gekomen. Hij heeft veel problemen gehad. Dan nog twee Belgen die in twee etappes vanuit thuis zijn gefietst en een familie met een kleindochter van 14 die vanuit Valença (de Sanabria) zijn komen lopen. Om kwart voor zes komt nog een groep van zes vrouwen binnenvallen. Ze willen graag een foto maken van het wandkleed en ze willen kaartje meenemen, en ze komen morgen.

Woensdag 8 augustus

Vanochtend komt een Nederlandse fietser, hij heeft al 7 keer de Camino gefietst. Deze keer vanuit Bayonne. Na de middag komt een vrouw binnen die op 2 april vanuit Groningen is gestart, en twee fietsers die half juni in Zeewolde zijn begonnen. Ze hebben de Camino in 2005 ook gedaan.

Rond half drie ontvangen we twee jonge Belgen. Ze hebben de laatste week samen gelopen, een vrouw van 30 die in Oviedo is begonnen en een jongen van 18 die in Irun is begonnen met lopen. Ze hebben beiden de Norte gedaan. Aan het einde van de middag komt de fietser van vanmorgen nog een keer terug. En de reisleidster die gisteren laat nog kwam komt nog even langs. Ze heeft in 2013 in de Huiskamer gezeten, en is nu een eigen bedrijf begonnen in begeleiding van Camino wandelingen. Deze keer kwam ze uit Ferrol. Er komen nog twee fietsers, hun echtgenoten staan buiten te wachten. Ze weten niet hoe ze aan hun Compostela moeten komen. Ze zijn moe, komen vrijdag terug voor hun Compostela. Ad brengt ze naar de informatie want ze zoeken een camping.

Donderdag 9 augustus

Het is de laatste dagen druk in Santiago. Gisteren zijn er in Santiago 2068 pelgrims aangekomen. Onze collega van de Engelse delegatie komt vertellen dat a.s. maandag de introductiebijeenkomst is tussen 10 en 13 uur. 's Middags om half vier is de rondleiding in de kathedraal. Het is voor onze opvolgers, jammer genoeg kunnen wij er niet meer aan deelnemen. Dat vinden we ontzettend spijtig.

De eerste bezoeker is een pastoor uit Geleen die drie jongeren begeleidt. Voor het verkrijgen van hun Compostela worden ze als groep gezien, en ze vullen hun gegevens daarvoor graag bij ons in onder het genot van een bakje koffie. Na hen komen twee fietsers die in Nederland zijn gestart, ze hebben de afstand in 18 dagen gefietst. Dat is ontzettend snel, ze deden soms wel 135 km per dag. Dan komt een fietser die thuis is gestart en een loopster die vanuit Porto is gelopen. Met hen beiden hebben we een lang gesprek over de Camino, en over het effect dat het alleen lopen heeft op jezelf en op je relatie. De vrouw verwijst naar een tv-programma over de Camino waarin juist aandacht is voor de achterblijvers. Ze heeft zich in Portugal soms onveilig gevoeld als vrouw alleen maar ze is nooit bang geweest. Ze loopt het liefst alleen en laat dan alles achter.

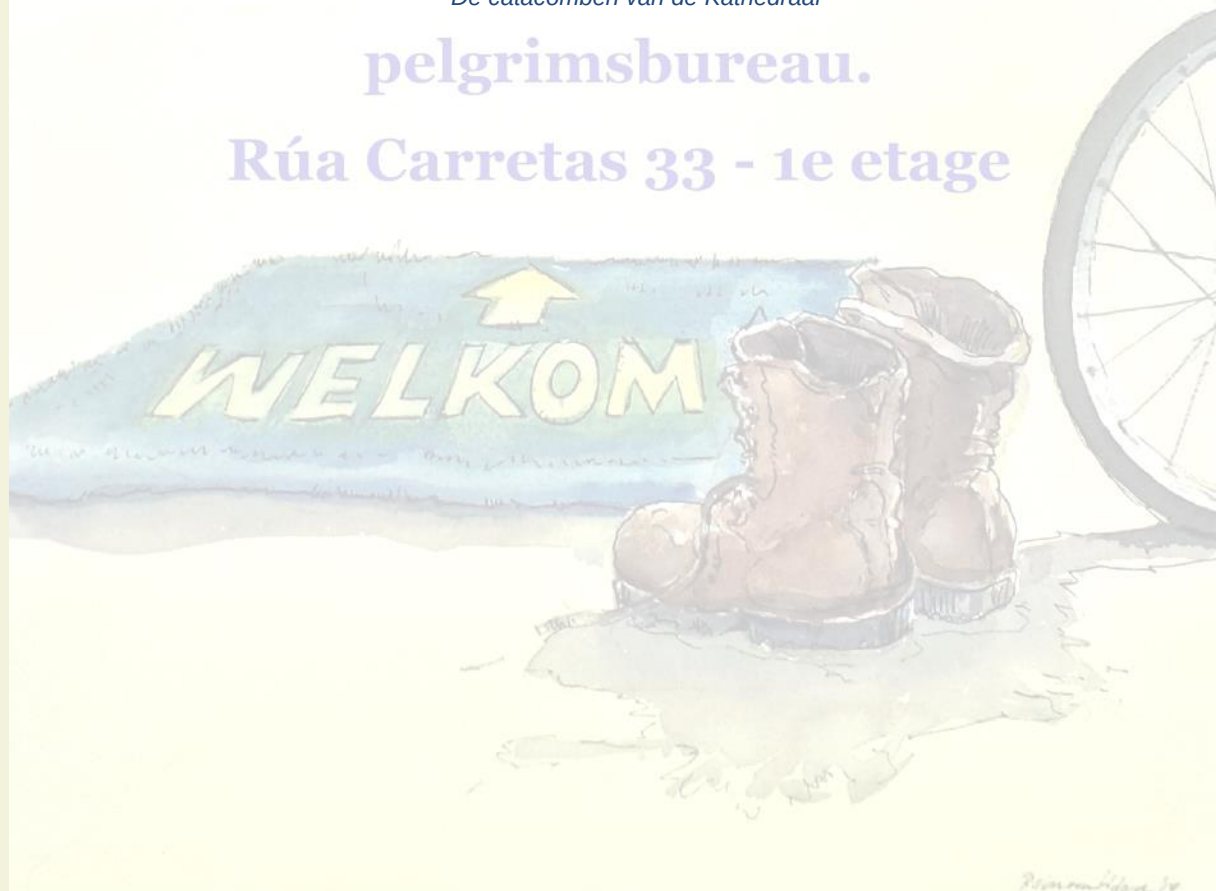
Er komt vanmiddag nog een jongen binnen van 19 die alleen is gestart in St. Jean Pied de Port, maar geëindigd is in een groep van een internationaal gezelschap. En een vrouw die in Oviedo is gestart met lopen.

We krijgen een bezoek van Corien en Siny, we drinken samen thee en spreken af voor vanavond. Na hen komt een jong stel langs dat in Porto is gaan lopen. De man heeft al eerder de Del Norte gelopen en herinnert zich van die wandeling de ontvangst in de Huiskamer. Om half vijf komt nog een moeder met twee meisjes binnen. Ze is zelf Spaans, maar haar man is Belgisch. Ze hebben met het gezin gelopen vanaf Sarria. Het jongste meisje is zeven.

Morgen nemen Corien en Siny het van ons over. We hebben twee mooie weken gehad in de Huiskamer, we hebben mooie verhalen gehoord van de pelgrims en we hebben het gevoel gehad dat ze blij waren dat we hier zitten. Al is het maar voor de koffie, een koekje en een praatje.

De catacomben van de Kathedraal

De vrijwilligers heten pelgrims

van harte welkom in het

Verslag van Corien en Siny

pelgrimsbureau.

Periode 10 augustus – 24 augustus

Rúa Carretas 33 - 1e etage

We hadden een goede overdracht. Voor ons voelde het als vanouds, een thuiskomen.

Zaterdag 11 augustus

Gisteren, 10 augustus, hadden we tijdens de openingsuren naast bezoek van drie Nederlanders ook drie Duitsers op bezoek. Het eerste paar kwam lopend uit Nederland en vertelde o.a. over het grote verschil in wandelen tussen Frankrijk en Spanje. (ontvangst bij mensen thuis, rust, authentiek tegen niet al te vriendelijke gastgevers, meer pelgrims onderweg, commercie)

Daarna kwam een Nederlandse in gezelschap van Sebastian uit Hamburg. In het begin hadden ze elkaar getroffen, soms uit het oog verloren, om de laatste 100 km samen op te trekken naar Santiago.

Om 16.00 kwamen twee Duitse studentes op zoek naar onze Duitse collega's, die er om 16.00 uur zouden moeten zijn. Al wachtend onder het genot van een kopje thee of koffie en natuurlijk onze koekjes gingen ze om 17.00 uur weg.

Na sluitingstijd kwam nog een Nederlander, een terugkomer, om 17.30 binnen. Hoewel we de security hadden gevraagd de deur af te sluiten, had hij toch zijn naam achtergelaten in het registratieboek.

Een drukke dag voor het Pelgrimsbureau, 2790 pelgrims kwamen hun compostela ophalen.

Zondag 12 augustus

Gisteren kregen we helaas weinig bezoek. Tom kwam voor een kop koffie en kwam 's middags terug om afscheid te nemen.

Om 12.40 uur arriveerde de eerste pelgrim. Het is de man die onze registratie in de Jakobsstaf bijhoudt. Met de fiets kwam hij van huis naar de stad van Jacobus. Een uurtje later komt de volgende fietser, een 22-jarige man, die ook in Nederland begonnen is en even 200 km per dag fietst.

Op het einde van de middag zien we hier een jonge Fransman, die aan het einde van zijn krachten is en toch nog een koker voor zijn compostela wil kopen. Uiteraard hebben we hem begeleid naar de winkel en daarna naar onze Franse burens.

Gerda, de Duitse buurvrouw vertelde, dat haar collega zich de vorige dag verslapen had vandaar dat hun kamer dicht bleef en wij de twee Duitse dames op bezoek kregen.

Maandag 13 augustus

Om 10.30 uur kwam John langs. Vertrouwen was de grote motivatie voor hem om op pad te gaan. Geen stres, geen mobiel, de drukte voorbij laten gaan, niets plannen, gewoon zien waar je gaat slapen. Vrouwen dat het allemaal goed komt.

Een Belgisch gezin met twee kinderen, 4 en 12 jaar oud, kwam uit Valença. De jongste liep 5 km, daarna werd hij 2 km door vader gedragen.

Frans, een ervaren pelgrim, heeft plannen om zelf een herberg te beginnen op ecologische, milieuvriendelijke basis.

Onze registrator bezocht ons weer. Erg gezellig, gepraat o.a. over zijn werk voor het Genootschap en de fietstochten, die hij maakte naar Rome en Jeruzalem.

Voor het Pelgrimsbureau was het een rustige dag. Onze Deense collega vertelt dat het aan de dag ligt of er veel of weinig komen.

Dinsdag 13 augustus

We waren net open toen een Belgische voorbijkwam. Ze kwam uit Oviedo. De hele morgen bleef het verder stil. Nou ja stil. Bij de secretaresse, een van onze burens, die we later verzochten de deur dicht te doen, werd luid en druk gesproken. Om 13.00 uur bezocht een stel dat in Faro gestart was, ons. Deels waren ze langs de kust gefietst, deels door het binnenland. In Lissabon was een lang traject door de stad, Porto was prachtig, erg heet.

Een Amsterdams paar liep met twee tieners vanuit Jaca Jacobus tegemoet. Elk jaar liepen ze met hun viertjes 200 km. Om 16.00 uur ging Siny naar de rondleiding voor vrijwilligers in de kathedraal. Corien kreeg daarna nog vijf pelgrims. Een gezin, dat fietsend uit België kwam en een Nederlandse, die in Porto haar weg begonnen was.

Wel bijzonder dat we in 3 dagen 3 gezinnen hebben ontmoet! Soms gaan de kinderen vrijwillig mee, soms hebben ze geen keus. Maar ze komen wel aan en hopelijk ervaren ook zij later dat de camino hen iets heeft gebracht.

Dinsdag 14 augustus

Eerst een echtpaar uit Duitsland. Gestart in hun woonplaats Neuburg. De man had aanvankelijk geen zin om mee te gaan, maar was nu enthousiast. Ze waren nog dichtertot elkaar gekomen. Openstaan voor anderen speelde nog meer een rol dan voorheen in hun leven. De volgende pelgrim had op het einde van de camino tijd over en liep ook nog het traject vanaf Ourense. De Primitivo had ze al gelopen, vond ze erg zwaar. Zwaarder dan de del Norte. Een pelgrim, die ook tijd over had vervolgde haar weg naar Fisterra. Een andere kwam voor de tweede keer aan, lopend vanuit Nederland. Zijn vrouw vertelde onder het genot van een kopje thee hoe blij ze was dat ze hem begroet had in Santiago. Hij stond ondertussen in de rij voor zijn compostela. Het was een hele ervaring voor haar dit keer, anders dan toen ze samen de pelgrimsroute met een camper aflegden.

Een moeder en haar zoon van 18 startten in Samos. Om 17.15 uur kwam de laatste. Alle korte en lange vakanties had ze de laatste jaren besteed aan de pelgrimage, die in Haarlem begon.

Corien was bij de bijeenkomst voor vrijwilligers.

Soms komen mensen alleen voor informatie:

Waar komt de bus naar Fisterra? Waar kan ik slapen? Hoe kom ik in Fisterra op het strand zonder veel te moeten lopen vanaf de weg? Is er een bewegwijzering van Santiago naar Porto? Ik heb nog ... dagen over. Welke route kan ik nog lopen? Wat is hier te doen? Welke musea zijn interessant?

Woensdag 15 augustus

Maria Hemelvaart, feestdag in Spanje

Een paar, dat al eerder was, kwam nog even weer langs.

Zes dames, bereikten ons, komend uit Ourense. Ze wisten weinig van elkaar, waardoor in het begin al wandelend tijd besteed werd aan het elkaar leren kennen. Het was een tocht geworden, waarbij sommigen de stilte hadden gemist. Twee van hen zochten soms wel de stilte van het alleen zijn op. De organisator van dit groepje werd het hier allemaal te veel. Ze bleef op de gang om haar emoties de vrije loop te laten.

Twee pelgrims lopend uit San Sebastián.

Meer dan 3000 km had een paar uit Tilburg afgelegd. Geen directe weg gekozen, via Vézelay, Le Puy naar Lourdes en SJJP. De vrouw was enorm enthousiast. Ze had haar baan opgezegd om in alle rust op weg te gaan. In maart waren ze begonnen en gezegd eind augustus thuis te zijn. Enkele jaren geleden had ze met haar man dit al afgesproken. Uiterst vriendelijk waren ze op het Franse platteland ontvangen. De vraag rijst wel hoe het met de opvang daar verder moet als de "oudjes" daar gestorven zijn. De ontvolking is groot.

Een paar, dat fietsend uit Breda kwam en dat kort van tevoren was aangekomen kreeg volgens mij wat te weinig aandacht van ons. Er was wel een levendige uitwisseling van ervaringen tussen de gasten onderling.

"Kan er geen vast ontmoetingstijdstip komen?" werd gevraagd.

Een uur waarop je grote kans hebt anderen te ontmoeten.

John spoedde zich met sneltreinvaart over het asfalt. Nu een dag rust en dan snel naar de volgende camino. Wat een verschil bestaat er tussen de pelgrims en hun weg!

16 gasten vandaag. Na 14.30 uur tijd om te lunchen.

Behalve de Belgen waren allen lid van het Genootschap.

Een erg gezellige dag, waarop onze aanwezigheid erg gewaardeerd werd.

Donderdag 16 augustus, feest van St. Rochus

Vier Duitsers uit de omgeving van Stuttgart kwamen op de koffie. Ze vertelden over de troep, schoenen, plasticassen, die pelgrims achterlieten op een plek, waar anderen een steen of een stukje tekst over een verloren dochter neerlegden.

Ja, dat is ook de camino. We hebben hetzelfde vastgesteld bij het monument, dat herinnert aan het pausbezoek aan Santiago. Later worden de Duitsers begroet door onze Duitse collega en we wijzen ze erop dat ze echt weg moeten om een plaatsje te verwerven voor de pelgrims mis.

Een moeder en zoon vertrokken samen uit Porto. Onderweg scheidden hun wegen zich en in Santiago waren ze weer verenigd. De scheiding was bewust om zo elk hun eigen camino te lopen. Een vader en priester-zoon startten in Léon. Voor vader een sportieve uitdaging, die toch wel een beetje tegenviel. Hij had meer conditie verwacht. Zijn zoon droeg zijn "geloofsbrief" bij zich om voor te gaan in een eucharistieviering. Dat zou hij de volgende dag in de pelgrims mis doen.

Vrijdag 17 augustus

Gisteravond hebben we in de St. Rochus kapel de afsluiting bijgewoond van het St. Rochus jaar. De stad Santiago vroeg 500 jaar geleden St. Rochus haar te genezen van de pest. Ze beloofde daarbij een hospitaal te bouwen. 1570 begon deze bouw buiten de stadsmuren. 45 minuten voor het begin van de kerkdienst in de kapel konden we nog net de laatste zitplaatsen veroveren. Na de mis, die werd voorgegaan door de bisschop, was er een processie waarin o.a. het beeld van St. Rochus werd meegedragen.

We krijgen veel positieve reacties over het prachtige wandkleed. Menig foto is al gemaakt. Weinig tot niets te doen.

Een paar uit Australië, hij 86 en zij 73, zochten de weg naar Fisterra. Ze waren in Würzburg, Duitsland gestart en gelopen tot Santiago. Vorig jaar kregen ze geen compostela, omdat de laatste kilometers ontbraken. Ze liepen de route nog een keer, nu tot het einde. De eerste keer waren ze gestart in Neurenberg, Duitsland. Onderweg had dit paar ook regelmatig gezinnen met kinderen ontmoet.

De vraag, al eerder door anderen gesteld, "Waarom geen compostela, we hebben al bijna 3000 km gelopen"? Het is natuurlijk bitter, als je zoveel kilometers gelopen hebt en dan geen compostela krijgt. In plaats van een compostela kun je bij onze Spaanse burens, kantoor aan het begin van de gang bij ons boven, wel een getuigschrift krijgen dat je het graf van de apostel bezocht hebt.

Zaterdag 18 augustus

In Rotterdam begon Victoria samen met haar vader. Na ca. 300 km, ten noorden van Parijs was dat, bleek de tocht te zwaar voor hem. Hij ging terug naar huis. Zij besloot naar Somport te reizen en daar haar weg voort te zetten. Ze vertelde over haar ontmoeting met Francesco, die haar een houten wandelschoentje, door hem zelf gemaakt, verkocht

voor € 5, ze gaf € 10 en kreeg er een houten hartje bij. In Frómista moest ze een medepelgrim met ietsel achterlaten. Verder lopend had ze het gevoel, dat ze haar hart verloren had. Maar ... het houten hartje had ze nog steeds. En zie daar, aangekomen in Santiago zag ze haar medepelgrim uit Frómista weer. Ze gaf haar het hartje. Een ontroerend verhaal.

Twee Duitsers wezen we de weg naar de ingang van de kathedraal, ze waren blij met een kop koffie en wij met hun verhaal. Startend in Sarria via van tevoren besproken hotels bereikten ze de Huiskamer. "Alles Verletzende" van het afgelopen jaar schreef ze, laat ze achter zich. Ze gaat zeker nog weer de camino lopen, maar dan wel zonder te reserveren.

Ierse collega's kwamen voorbij om foto's te maken van de Huiskamer en van het prachtige wandkleed. We hebben ook even een foto laten maken van de naam van de maakster. Soms wordt gevraagd naar de betekenis van het rode kruis rechts onder.

Ook Franse collega's zeiden even 'Goedendag'. We hadden toen net bezoek.

Een vrouw uit Frankrijk, die haar geld en pas verloren had, zocht hulp bij ons. Nadat ze haar verhaal verteld had kwam een Franse collega terug van de lunchpauze en heeft haar verder 'verzorgd'.

Zondag 19 augustus

Vanmorgen vroeg stond er weer een hele rij wachtenden voor de Pórtico de la Gloria. Om 8.00 begint de bezichtiging. Telkens kunnen 25 mensen naar binnen.

Onze eerste gasten vertrokken uit Porto. Geen zoek naar onderdak, er was al gereserveerd. Via een organisatie waren de hotels geboekt en daarmee ook de afstand. De laatste 28 km waren wel lang geweest. Zij had veel last van blaren.

Bert kwam helemaal uit De Weere (N.H.) lopen en ging door naar Muxía. Vier maanden was hij onderweg geweest. In Frankrijk wilde hij in een wijngaard slapen. De wijnboer stelde hem een gîte ter beschikking. Hij werd uit eten gevraagd, maar wilde liever zelf iets koken. Boodschappen gedaan met de gastheer en samen gegeten.

Twee Belgen zochten een plekje voor de rugzak om daarna naar de mis te gaan en dan weer in de Huiskamer te komen. Ze vonden de weg van Porto, ze waren de stad uit gelopen en niet via de kust gegaan, best zwaar. In het binnenland veel steile heuvels ervaren.

Vandaag was het wel de dag van de rugzak. Menigeen gezegd dat er eerst een kaartje gekocht moest worden. Waarom wordt dit niet aangegeven? De toiletten weet ook niet iedereen te vinden.

4 mensen uit Salland dachten in een weekje van Pamplona naar Santiago te kunnen op hun elektrische fietsen. In Léon werden de fietsen gestald en de trein (Moest je die van tevoren

reserveren?) genomen. Enthousiast vertelden ze hun ervaringen. Morgen via Léon, fietsend naar Burgos naar Nederland terug. Het was een hele belevenis.

Een man van 34 begon zijn wereldreis en dacht de inenting hier in het ziekenhuis te halen. In Nederland was er drie weken wachttijd! Een sportieve man vanuit Nederland fietsend, zei dat dat niet zo nodig was voor Vietnam. Voor zijn vertrek van huis ontdekte deze dat de afstand geen 1500 km maar 2300 km was.

Twee Nederlanders bereikten via de Camino Inglés Santiago. De ene had al eens eerder gepelgrimeerd, voor de ander was het de eerste keer. Hij gaat zeker nog weer lopen. Ze zouden onderweg de grootste luchtballon zien opstijgen. Helaas, duizenden mensen op de been en een kapotte luchtballon.

Maandag 20 augustus

Twee nieuwe Duitse collega's, Martina en Hedwig, komen kennis maken.

Een Maastrichtenaar, met tent op weg, arriveert na een fietstocht van 2700 km.

In Spanje heeft hij niet meer op een camping gestaan omdat het tegen tieners wel erg luidruchtig werd. Gewoonlijk is dat het tijdstip waarop de pelgrim naar bed gaat of in bed ligt. Hij was veel alleen geweest, maar dat deed hem niet. Volgend jaar gaat hij met zijn vrouw de Portugese lopen.

's Middags kwam een Vlaming. Hij kwam van heel ver, burn-out, een tijdje niet goed in z'n vel gezeten, weinig zelfvertrouwen. Had toen hulp gezocht, weer begonnen met het maken van fietstochten. En ... besloot de camino te gaan fietsen. Op een avond in Tours zat het niet mee, hij vond een luisterend oor bij onze Vlaamse collega's. Dit motiverende gesprek was hem ook verder tot steun. Hij zag in, dat de geplande 88 km per dag niet haalbaar was en besloot zijn eigen tempo te gaan volgen. Onderweg werd nog zijn portefeuille gestolen, gelukkig had hij een tweede bankpas en identiteit kaart meegenomen. Zijn collega's thuis vonden het niet erg als hij een weekje later zou terugkomen van vakantie. Hij was helemaal gelukkig en keek heel tevreden terug op zijn tocht naar Santiago.

Dinsdag 21 augustus

Onze opvolgers, Pauline en Ben, kwamen goedendag zeggen.

Om 11.00 de eerste gasten, rechtstreeks uit Barcelona. De Nederlandse dacht dat wij ook slaapgelegenheid hadden. Haar Spaanse medepelgrim ontmoette ze in de vliegtuig naar het centrum. Vandaag gaan ze verder naar het einde van de wereld.

De volgende Nederlander kwam in gezelschap van een Duitse uit Freiburg. Hij liep vanuit het oosten des lands naar het graf van Jacobus. Een sabbatical tijd maakte dit mogelijk. Verder ging het naar Fisterra. De reisgenote van de laatste twee weken moest naar huis.

In de tweede helft van de middag kwam de Vlaming van een dag eerder weer. Bij ons vindt hij rust, aandacht en vooral een luisterend oor.

Tussen de bedrijven door hebben we de Fransen tips gegeven, ze vroegen er om, om hun Huiskamer wat gezelliger in te richten. Ze vinden het zo gezellig bij ons!

We hebben kennis gemaakt met de Duitse priester. Nu is hun team vernieuwd compleet.

Kort voor sluitingstijd troffen we twee Duitsers, die onderweg drie zulke aardige Nederlanders ontmoet hadden.

Woensdag 22 augustus

De eerste Japanse raakte vroeg bij ons verzeild. Gelukkig konden we haar helpen. Ze kon ons duidelijk maken dat ze een compostela wenste.

De eerste Nederlander fietste van SJPP naar Santiago. Nadat hij opgehouden was met werken ging hij op bezoek bij zijn zoon in Canada en daarna naar SJPP om daar de fiets te pakken en door te rijden naar Santiago. De veiligheid in de albergues municipales liet wel te wensen over vond hij, bv geen nooduitgang. Hij zag een Italiaans gezin, moeder met een rugzak als een bult van een kameel, vader een appende dochter voorttrekkend in een hondenkar en dat allemaal op de fiets. Na de koffie ging hij op zoek naar een goedkope terugreis.

En dan Merian ... zegt dat ze weinig, maar twee, Nederlanders heeft gezien. Er komen meteen vijf pelgrims. Voor het eerst zit de hele tafel vol. Een stel, gestart in Irun, liep de del Norte in enkele jaren tijd.

Een pelgrim liep vanuit Porto de hele weg langs de kust en gaat door het binnenland terug naar Porto. Ze had genoeg zee, toeristen gezien. De herbergen lagen, vooral in het begin op grote afstand van elkaar en waren vol als ze tegen 15.00 uur aankwam. Noodgedwongen moest ze een keer een taxi nemen voor een bed 20 km verderop.

Brenda, komend uit Pamplona was tegen het einde vier dagen ziek geweest. Ze was erg blij dat ze dit nu kon zeggen, medepelgrims zaten daar niet op te wachten. Een kopje bouillon had ze kunnen waarderen, maar zie dat maar eens te krijgen in een restaurant. Ze blijft nog een tijdje in Santiago.

Er ontstond een geanimeerd gesprek tussen de gasten.

De groep vertrok ongeveer tegelijk naar de mis van 12.00 uur.

Wij gaven nog steeds op de vraag wat hier te doen de gewenste info.

Het aanmeldingsformulier voor Het Genootschap hebben we uitgereikt aan twee vrienden/collega's, die vanuit Porto liepen. Ze vertelden dat de Portugezen hun uiterste best deden hun de Coastal Way op te sturen. Ze waren al 8 km op het verkeerde pad toen ze inzagen dat dat niet hun weg was. Ze keerden terug naar Vila do Conde om daar bij het métrostation de oude pelgrimsweg landinwaarts te gaan. De Portugees, die daar zei dat ze de verkeerde weg gingen, hebben ze maar gezegd dat ze de métro zochten. De hitte was soms een beetje veel.

Zuster Alicia kwam een kopje koffiedrinken. Corien is naar de Fransen. Fijn, dat we nu meer contact hebben met de medewerkers van andere talen/landen.

Donderdag 23 augustus

We hadden langer dan een uur twee Belgische pelgrims op bezoek. Een heel bijzonder bezoek. Hij liep voor de 14e keer, zij voor de 8ste, twee maanden de camino. Ze liepen soms een deel waardoor ze niet altijd in Santiago waren. Gisteren kwamen ze aan uit Sevilla. Vanmorgen waren ze om 5 uur opgestaan om een uitnodiging voor de lunch in het Parador te bemachtigen. Het is gelukt. Het prachtige toegangsbewijs met naam en datum geeft

toegang om 13.00 uur. In St.Nicolas, op de Camino Francès heeft hij een lied gecomponeerd, dat ze samen voor ons als afscheid zongen. Hij is organist, geeft les. Zijn leerlingen vertelt hij ook over de camino en ging daarom nog een routeboekje halen bij het verkeersbureau.

De volgende gast maakte met zijn fietstocht van SJPP naar Santiago zijn weg af, die hij in 2014 begon. Toen was hij vanwege het enorm slechte weer gedwongen zijn tocht vanuit Nederland in Burgos te staken. Twee jaar na een moeilijke tijd, in 1999 legde hij de afstand Nederland – Santiago ook al af. Zijn ouders deden dit al eerder.

Het werd een tocht met vele herinneringen.

In het gastenboek schreef hij: "Mijn fietstocht houdt hier op, de Camino gaat verder!"

Theo de Jongste kwam op de thee. Over twee weken is hij een van de hospitaleros.

Hij gaat deze weken een rondje Fisterra – Muxía doen.

Vrijdag 24 augustus

Gisteren met Ben en Pauline gaan eten. We hadden een erg gezellige avond, waarbij natuurlijk al heel wat info gegeven werd over de Huiskamer en we vertelden hoe het was gegaan de afgelopen twee weken.

Tegen het einde van de middag kregen we bezoek van twee Nederlanders die hun familie ophaalden. Deze stonden in de rij voor een compostela. Helaas voor hun we sloten om 17.00 uur. We hebben met hun, terwijl ze wachtten in de rij gesproken. Een gesprek, dat we anders in de Huiskamer zouden hebben gedaan. We hadden eerlijk gezegd het gevoel dat we als wachtkamer functioneerden.

We hebben twee mooie weken gehad met goede ontmoetingen.

De vrijwilligers heten pelgrims van harte welkom in het

Verslag van Pauline en Ben **Periode 24 augustus – 7 september** **Rúa Carretas 33 - 1e etage**

Na een vlekkeloze overdracht met onze voorgangers Corien en Siny, ontvangen we om 12:30 onze eerste pelgrim Carin die de Portugues heeft gelopen. Kort daarop melden zich Andre en Jordy, oom en neef, die uit Hulst zijn komen fietsen. Even later komt Nordin binnen die heeft gelopen vanuit Sevilla. Daarna ontmoeten we Saskia die vertrokken is uit Irun.

De middag werd afgesloten door de komst van een aller charmantst gezinnetje uit Antwerpen: moeder Alexis, vader Yves, zoon Yannick en dochter Marie, die enthousiast vertelden over hun tocht van Porto naar Santiago. Allemaal leuke mensen. Als dit de opmaat is dan kan het nog druk worden in de Huiskamer!

Zaterdag 25 augustus

Ook in Santiago een zomerdipje. Het was vanochtend op weg naar het Pelgrimsbureau 14 graden. Onze eerste gast was Pieter uit Amsterdam die in Tui op de camino Portugues was begonnen. Het was druk op de Portugues vertelde hij, reserveren is echt nodig. Even later kwam Eberdina uit Zwolle die de camino Ingles had gelopen. In tegenstelling tot die uit Porto is de Ingles juist weer heel rustig. Beiden vertellen ons dat ze onderweg weinig Nederlanders hadden ontmoet.

Vervolgens begroeten we Yvette, Tessa en Fede, elk met hun ervaringen op de camino. Ter afsluiting komt om 17:00 Yvonne binnen waar we ook nog een kopje koffie voor hebben

gemaakt. Dat ze zo laat kwam was niet zo erg want we waren uitgenodigd voor een feestelijke bijeenkomst bij onze Franse collega's die op 25 augustus het verlijden van hun Saint Louis (Lodewijk de Vrome) herdenken, die op 25 augustus 1297 is overleden na een 71-jarig koningschap. Kennelijk is de herinnering aan de monarchie nog niet helemaal dood in het republikeinse Frankrijk.

Zondag 26 augustus

Het sluiten en openen van de deur van de Huiskamer is wel een dingetje. De bewaking heeft het druk dus bij het verzoek om de deur te sluiten bij vertrek moet je altijd maar afwachten of het gebeurt en 's ochtends moet je vaak wel even wachten voor je aan de beurt bent. Maar wij zijn niet de enigen, vanochtend kwam eerst Hedwich van het Duitse Genootschap en vervolgens Michel, Michelle en Elisabeth van de Monde Francophone op de koffie in afwachting van het openen van hun deur. Er ontstond een soort Europese taal opgebouwd uit Franse, Duitse, Nederlandse en Engelse woorden.

Gelukkig kwam kort daarop Frank binnen die op 26 april uit Amsterdam was vertrokken en een kustroute had gelopen en in Spanje de Del Norte. Onze laatste gast was Mara uit Apeldoorn, geboren Zuid-Afrikaanse maar het had "hare majesteit behaagd" haar de Nederlandse nationaliteit te verlenen. Straks gaan we mee met de door onze Duitse collega's georganiseerde "spiritueller Rundgang um die Kathedrale".

Maandag 27 augustus

De rondgang van onze Duitse collega's gisteravond was heel mooi om mee te maken, een goede mengeling van cultuur en spiritualiteit. Om elf uur komen Jan en Wanda stralend binnen; ze zijn aangekomen. De eerste poging in 2017 mislukte omdat Jan in noord Frankrijk een maagperforatie kreeg die direct moest worden verholpen en een einde maakte aan de tocht. Maar nu was het toch gelukt, ze waren heel blij en dankbaar!

Daarna kwamen, na elkaar Erik, Greta en Job in de Huiskamer, twee wandelaars en een fietser. De alleen lopers/fietzers blijven vaak wat langer hangen genietend van het feit dat ze weer Nederlands kunnen spreken want op de Camino kwam het daar meestal niet van door het ontbreken van Nederlandse en Belgische pelgrims.

Dinsdag 28 augustus

Erik komt met Hanny, zijn vrouw, nog even langs voor een stempel in zijn pelgrimspaspoort en om te vertellen op welke schoenen hij zijn tocht zonder blaren heeft volbracht. En natuurlijk ook om Hanny te laten kennismaken met de Huiskamer. En ook Wanda en Jan komen weer terug.

Maar na deze terugkomers dan de echte pelgrims, eerst Joost 2 meter 5 en al honderd dagen onderweg vanuit Delft. "Ik wil eerst huggen" zei hij toen hij binnen kwam, blij dat hij was aangekomen in Santiago een rijke ervaring!!! Bert kwam iets later binnen, een terugkomer, die nog even Fisterra gedaan had. Als afsluiter Harrie die vorig jaar in Padron was gevallen en niet kon aankomen in Santiago, maar dit jaar is het gelukt!

Woensdag 29 augustus

Mara uit Apeldoorn kwam nog even langs voor een stempeltje en was nog steeds enthousiast over het aankomen in Santiago en de ontmoetingen met de camino-vrienden die nog steeds binnen druppelen. Rond elfen meldt zich Suzan met haar zoontje van 3 die de eerste vier etappes van Portugues had gelopen met bagage en wandelwagen. Ze vroeg of er niet een certificaat was voor wandelaars die niet de laatste 100 kilometer tot Santiago hadden gelopen maar wel 100 kilometer op de camino? Ik moest haar teleurstellen maar heb ze wel opgenomen in het boek als bezoekers.

Pauline heeft vanmorgen deelgenomen aan de verplichte "curso", mede namens Ben. Niet veel nieuws geleerd, maar wel goed voor de contacten.

Om 12:30 krijgen we Gunter uit Reet op bezoek die een dynamische en enerverende camino achter de rug had die hem veel had gebracht en duidelijke aanwijzingen om het leven anders te gaan aanpakken.

Hekkensluiser vandaag een jongeman, Hilmar, uit Arnhem die al een maandje aan het uitvibreren was in Finisterra en hengelde naar de goedkoopste terugreis richting Nederland, we hebben hem de bus geadviseerd of een telefoontje naar zijn familie in Nederland voor een donatie voor de terugreis. Hij leek een beetje teleurgesteld.

De vrijwilligers heten pelgrims

Donderdag 30 augustus

Al om 9:15 in actie, de "monde neerlandaise" die een oudere dame uit de "monde francophone" op weg helpt naar het seminario menor! Ze is in paniek, want ze zou vandaag naar huis gaan maar haar medepelgrim ligt in het ziekenhuis met hartproblemen. Het is een droeve dag, we hebben vandaag geen pelgrims mogen ontvangen. Dat is dit jaar nog niet eerder voorgekomen. Hedwig, een van onze Duitse collega's, heeft onze computer gebruikt om een bericht te maken voor haar Duitse organisatie. Dus we hebben vandaag alleen onze Franse en Duitse vrienden kunnen faciliteren!

Vrijdag 31 augustus

Na een slechte donderdag, nul bezoekers, zien we vandaag rond tien onze eerste gast binnen komen, Lars (24) uit Arnhem, die uit St Jean Pied de Port is vertrokken en kort daarop Gonny en Donald uit Enschede die in Costella aan de Portugues waren begonnen. Daarna blijft het doorlopen; om twee uur Joop en Nathalie, met de auto in Santiago. Hebben wel de vierdaagse in Nijmegen gelopen maar nog nooit een camino gedaan. Ze zijn super enthousiast en gaan volgend jaar zeker fietsen!! Om drie uur Ed en Eugene, uit resp Haarlem en Stollberg (Dld), die de laatste paar dagen samenliepen; beiden weer met aangrijpende verhalen waarom ze onder weg zijn.

Als hekkensluiters Ton en Geert met Marijke en Jose, hun partners en afhalers, uit Beneden Leeuwen, blij dat ze aangekomen zijn. We sluiten de dag af met afscheid nemen van onze Franse en Duitse collega's die afgelost worden door een nieuwe equipe; je bouwt toch een band op gedurende zo een week. Aansluitend gezellig met de Duitse collega's gegeten in Paradis in de Rua du Vilar, een goed adres. De gezamenlijke rekening betekende voor ons dat wij alleen het eten betaalden, de drank zou ons zijn aangeboden door de Duitse Pilgerseelsorge, we hebben echter nog niet zo duur gegeten!

Zaterdag 1 september

Alweer zaterdag, de dagen rijgen zich aaneen. Vandaag 10 bezoekers in de Huiskamer. Acht unieke en twee terugkomers. De ochtend is voor de Belgen: Sam uit Brasschaat en Victor en Veronique uit resp. Avennes en Arlon. Victor laat ons weten dat hij bij zijn huis aan de via Limburgia overnachtingsplekken heeft voor 3 personen, zonder ontbijt of diner. Bij de Waalse Jacobs vereniging, waarvan hij lid is, krijgt hij geen respons. Wij gaan zijn info doorspelen naar het Genootschap, want onderkomens op de camino in de lage landen zijn schaars. Job komt nog even langs met zijn partner Bauk voor een stempel. Daarna komt Charles uit Itterbeck, een tukker, die dit jaar 50 kilo was afgevallen en daarna wel wilde testen of hij fit genoeg was voor de camino, en dat was hij!

In de middag komt Gerdien die de Portugues heeft gelopen, gevolgd door Reinhilde en Harmen die uit Hattem zijn komen fietsen. We kregen ook nog bezoek van Frans. Frans woont in Santiago en begeleidt, al dan niet tegen betaling, groepen op de camino en is bezig met het verwerven van een stuk land 13 kilometer voorbij O Cebreiro, om zich daar te vestigen en een Albergue te beginnen; mooi plan.

Zondag 2 september

Nog nooit zo weinig pelgrims gezien bij het Pelgrimbureau. En dat blijft zo de hele dag. In de Huiskamer komen een terugkomer en twee 'nieuwe' pelgrims. Een van de bezoekers is een Nederlandse, die in Ierland woont en met een Ier is getrouwd. Ze hebben gewandeld met Australiërs, die ze op een vorige camino hebben ontmoet.

De terugkomer en de andere pelgrim hebben allebei gewandeld met een overleden ouder; een met haar vader die in mei dit jaar is overleden, de ander met haar moeder die drie jaar geleden is overleden. We zagen bij beiden veel herkenning. We hopen dat ze elkaar vandaag weer ontmoeten om samen verder te praten.

Maandag 3 september

Onze eerste bezoeker vandaag rond 12.00 uur: Frank Soetens. Ik heb hem maar een kopje koffie aangeboden, ook al heb ik het idee te hebben gelezen dat bezoek van de fietstransporteurs aan de Huiskamer niet op prijs wordt gesteld. Uiteindelijk zijn we allemaal pelgrims.

Om 15.00 uur onze eerste pelgrim vandaag op bezoek.

Dinsdag 4 september

Het is al sinds zondag 2 september buitengewoon rustig op het Pelgrimbureau. Om negen uur geen rij voor een Compostela en gedurende de dag komt de rij zelden voorbij de gele strepen.

Maar dan gaat het toch weer een beetje lopen met de Huiskamer. Vivian en Hermine uit Nijmegen, lopen jaarlijks de vierdaagse, veel mooier dan de Portugues! Gevolgd door Reinhart die uit Salamanca is vertrokken en de Invierno had gelopen, heel rustig, weinig pelgrims. Nog voor 12 uur Hilde en Rita uit Neer- en Overpelt, ook de Portugues gelopen. Rond een uur komen Ton en Els uit Tegelen, ze hebben de Portugues gelopen. Allemaal sportieve lopers, weinig zweverigheid. Maar dan komt Sabien uit België, de laatste 100 km aan een stuk doorgelopen, 26 uur! Ze had ook wel wat te bewijzen, twee keer kanker overleefd en moet nog een operatie ondergaan. En heel blij dat ze weer Nederlands kon spreken. Hele verhalen. Over haar dochter Victoria, die hier een briefje voor haar moeder zou hebben achter gelaten.

Later zou het in een kerkje zijn. Ik dacht dus meteen aan de Engelsen en heb een van de Engelse collega's erbij gehaald. Zij brengen alle briefjes naar de kathedraal en daarna worden ze verbrand. Een app later van haar dochter blijkt dat ze het briefje aan iemand had meegegeven en die zou het in het kerkje in het Pelgrimsbureau hebben neergelegd. Later kwam nog een stel die de Portugues liepen. Ze hebben het zwaar gehad met rugzakken en schoenen. Om 15.45 sluiten we de Huiskamer vanwege scholing in de kathedraal door kanunnik D. Elisardo Temperán. In de uitnodiging stond dat we om 16.00 uur werden verwacht, maar een bewaker bij de sacristie schreef, na een kwartier wachten, op mijn uitnodigingsbrief: 16.30!

pelgrimsbureau.

Woensdag 5 september

Als we om 9.00 uur binnen komen, staat er geen rij bij het Pelgrimsbureau. Ook in de ochtend blijft het stil in de Huiskamer. Gelukkig komen om 12 uur Astrid en Ruud uit Vlaardingen binnen die al diverse camino's achter de rug hebben. Rond enen gevolgd door Thea en Cees, goede zeventigers, die er plezier in hebben en gewoon graag lopen, niks zweverigs. Daarna komt Tonny binnen, een stevige gezond ogende man, die probeert te dealen met zijn "schildersziekte", een aantasting van zijn hersenen die hij met lopen en yoga onder controle weet te houden.

Om 3 uur komen Cor en Marieke, zijn dochter. Cor is aangedaan, hij komt in Santiago aan op de dag dat zijn vrouw Ria in 2017 is overleden. Ze zouden samen naar Santiago lopen maar dat is door een agressieve kanker niet gelukt! Ook zijn beide zoons zijn naar Santiago gekomen om samen het moment te beleven. Met Piet en Marian zien we weer Noord-Hollandse nuchterheid, ze zijn uit Porto komen lopen en zijn op de camino voor de natuur en cultuur, ze nemen de tijd en kiezen voor de wat luxere onderkomens.

Als hekkensluiters zien we in een keer Karin en Luc, druk, druk, druk, geen tijd om te gaan zitten. Ze hebben zichzelf een jaar een sabbatical gegeven. Ze komen ook uit Noord-Holland, hebben alles verkocht en gaan met twee ezels, Sjaan en Nel (Chanel) te voet via de Via de la Plata (omdat ze 25 jaar getrouwd zijn), vanaf Santiago de Compostella, naar Granada lopen. Ze vragen of ze met de ezels ook op het plein voor de kathedraal mogen komen. Wij moeten het antwoord schuldig blijven en verwijzen ze naar de policia local aan het einde van de straat. Na het stempelen van hun pelgrimspaspoort, maar mét

Mariakoekjes, ook voor hun dochter en vriend die op straat wachten, gaan ze er weer vandoor.

Vanmiddag de rafels van het vloerkleed afgeknipt, ziet er meteen weer een stuk beter uit.

Donderdag 6 september

Sabien staat ons op te wachten om 9.00 uur. Ze wil ons bedanken voor de warme ontvangst 2 dagen geleden. Ze gaat toch lopen naar Fisterre in plaats van een fiets huren, haar eerdere plan. Vannacht dacht ik aan haar. Zou het briefje van haar jongste dochter toch in die grote envelop zitten in het kerkje van de Engelsen? Samen kijken we nog even naar de briefjes en enveloppen die bij het altaar op de grond liggen. Het mag niet zo zijn.

Vandaag ook nog zeven pelgrims ontvangen waaronder Joop op de fiets uit Alphen a/d Rijn, 80 jaar!!

Na vijf pogingen bij Pilinchi is het eindelijk gelukt de foto voor Karin en Maarten van Ditmarsch, onze voorgangers in periode 4 (18 mei – 1 juni) te bemachtigen. Deze schitterende foto is in de kathedraal genomen, terwijl ze hun oorkonde voor vrijwilligerswerk krijgen.

Vrijdag 7 september

Vandaag de overdracht, we zijn er ook aan toe. Het is opmerkelijk hoe uitputtend die veertien dagen zijn! Ik voel ook blijdschap, dankbaarheid en geluk. Dat ik dit mag doen. Al die mensen die mij vertrouwen en hun diepste roerselen met mij willen delen.

De vrijwilligers heten pelgrims

van harte welkom in het

Periode 7 september – 21 september

pelgrimsbureau.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

Vrijdag 7 september

Vandaag zijn Theo en ik begonnen. Samen met Pauline ben ik naar het appartement geweest en heb daar alle uitleg gekregen. Theo is met Ben in de Huiskamer gebleven. Omstreeks 12.00 uur was alles rond en zijn Pauline en Ben aan hun welverdiende rust begonnen.

Theo had een kaart voor een lunch in de Parador, dus hij ging om 13.00 uur luxe lunchen. Ondertussen kwamen twee pelgrims die in St Jean zijn begonnen hun verhaal doen, koffiedrinken en even Nederlands praten. Leuke mensen die een rijke tijd op de Camino beleefd hebben. Ze hadden een heftig verhaal met een wat bizarre afloop dat ze even kwijt wilden. Inmiddels kwam Theo weer ietwat "amechtig" maar voldaan terug van zijn lunch. Ik ben daarna even eenvoudig gaan eten.

's Middags kwamen nog twee pelgrims die in drie weken tijd van Roncesvalles naar Santiago zijn gelopen met hulp van de nodige snellere vervoermiddelen. Maar het kon niet anders in de planning. Ondanks de hulpmiddelen hadden ze de tocht als zwaar ervaren. Dit was onze eerste dag.

Zaterdag 8 september

Vandaag een rustige dag geweest. In de ochtend twee gasten die de Camino Primitivo gelopen hebben. Nog jonge mensen met beiden een fysiek probleem, en nu het nog kon hun kans pakken. Razend enthousiast en blij met hun Camino.

Als terugkomer hebben wij vandaag een gast ontvangen, die vrijdagochtend in alle vroegte al is geweest. Een bijzonder verhaal. Hij is in zijn slaap, in een herberg in Laza, op de Camino de la Plata, overvallen en in elkaar geslagen. Hij is vervoerd naar het ziekenhuis en de agressieve man is met de Politie meegegaan, in de handboeien. Na ontslag uit het ziekenhuis is hij met de taxi naar de volgende grote plaats gegaan en heeft aangifte gedaan. Hij is verder gelopen en twee dagen later zijn zijn schoenen gestolen. Dit was de druppel die de emmer deed overlopen. Hij is naar Santiago gekomen en durft nu niet mee in een herberg te slapen. Hij was vanmorgen nog totaal van slag. Hij gaat pas dinsdag naar huis, en loopt met zijn ziel onder zijn arm wat rond in Santiago. We hebben hem uitgenodigd om met ons mee te gaan met de rondleiding die door een Duitse vrijwilliger wordt gegeven. Dat zou hij doen. We hebben gevraagd of hij iedere dag wil komen koffiedrinken.

Zondag 9 september

Een redelijk gevulde dag vandaag. Rond 10.00 uur kwamen 2 echtparen uit Porto binnen, blij en enthousiast over de gelopen tocht. Ze wilden nog naar Fisterra dus onze aanvullende informatie was welkom. Daarna een man die van Oviedo naar Santiago is gelopen. Twee vrouwen hebben elkaar ontmoet op de Camino Portugues en komen nu samen binnen. Nog een man uit Oviedo en een echtpaar uit Irun. Allemaal leuke verhalen enthousiast en vol leven.

Om 16.30 uur komt nog een (voor mij) jonge man die helemaal vanuit St. Jean Pied de Port komt. Hij gaat nog verder lopen naar Fisterra en Muxia dus alle informatie is weer meer dan welkom. Hij verteld dat de Camino Frances rustig is en er zijn veel herbergen met lege plaatsen. De pelgrims uit Porto melden dat het er druk is. Er zijn vandaag 4 terugkomers, waarvan een zijn halve levensverhaal met ons wilde delen, hij had alle tijd en wij ook. Bovendien had hij mooie verhalen.

Maandag 10 september

Om ongeveer 11.00 uur stond deze Huiskamer opeens vol met mensen. Belgen. Ze waren hevig verontwaardigd, ze kregen geen 'diploma'. Ze waren met een groep met een Belgische priester van Santiago naar Muxia gelopen en toen met de bus terug. Je krijgt dan volgens de regels geen Compostela. We hebben ze getroost met twee stempels en met koffie. Ze hadden overigens een prachtige tocht gelopen, waren enthousiast, blakend van gezondheid en hebben de tijd gehad om daar uitgebreid over te vertellen. Na de koffie rechtstreeks naar de pelgrims mis waar hun priester mee zou celebreren. 's Middags is deze priester ook nog hier geweest om een stempel te halen.

Er kwam nog een stel met de auto. Hij had ooit de Camino met zijn dochter gelopen en ging nu het hele traject nareizen met de auto om zijn vriendin de Camino te laten proeven. Beiden kunnen niet lopen. Ze wilden wel alles weten.

Laat in de middag kwam er weer een groep, Nederlands vrouwen. Zij liepen van Sarria naar Santiago, hebben wel een Compostela gekregen en lopen nog door naar Muxia. Ze lopen niet meer dan 15 km per dag. Ze werden begeleid door Mieke Schrieke. Om 17.00 uur kwam

nog een echtpaar binnen. De pelgrim die op de Camino de la Plata gemolesteerd werd, heeft vandaag afscheid genomen. Hij is iedere dag op bezoek geweest, we hebben hem regelmatig tips gegeven om de dag door te komen en hij bedankte ons voor de steun.

Dinsdag 11 september

Vandaag begon de dag rustig. Om 10.00 uur was er een bijeenkomst, georganiseerd door Montse voor alle vrijwilligers. Er was een pastor uit Mallorca die een inleiding gaf over het 'wezen' van de Camino. Zij zien met lede ogen aan dat de Camino veranderd richting, sport, recreatie en toerisme. Men is zich aan het beraden hoe het katholieke erfgoed van de Camino levend gehouden kan worden. Ook zijn ze aan het onderzoeken welke richtlijnen ze de diverse landen mee kunnen geven om ook na het lopen van de Camino, in eigen land, verhalen te delen. Ik heb in het kort verteld hoe wij dat in Nederland doen. Daarna hebben wij een korte rondleiding in het gebouw gehad. Het volgende jaar is het gebouw aan de tuin klaar en kunnen de vrijwilligers in het gebouw logeren. Het ziet er nu al prachtig uit. De tuin lokt ons wel.

Toen ik terugkwam had Theo al 8 pelgrims ontvangen. Twee sportieve fietsers kwamen om 13.35 uur binnen en wilden vlug een stempel want ze wilden vanavond nog de zon zien ondergaan in Fisterra. Laat in de middag kwam een echtpaar die de Camino vanuit Nederland hebben gelopen. Nee eigenlijk hebben ze de Camino gelopen, gefietst en met de camper gereden. Ze hadden een groot probleem met voeding, wilden de Camino lopen en waren jarenlang bezig met de vorm waarin ze dat zouden gieten. Uiteindelijk zijn ze met een grote camper vol voeding, bergschoenen en twee elektrische fietsen begonnen in Nederland. Ze zijn al een half jaar onderweg, pas gepensioneerd dus alle tijd. Ze gaan nog door naar Fistera en Muxia.

Later in de middag hebben we een boeiende rondleiding gekregen in de Kathedraal. De heilige poort werd uitgebreid per paneel besproken. Daarna gingen we naar de tombe, toen naar de resten van een romeins badhuis onder de kerk en daarna hebben we uitleg gekregen over het hoofdaltaar. Ondertussen had zich ook een non bij ons aangesloten die overliep van enthousiasme en ons nog veel meer wilden vertellen, dus op naar het museum. Het werd laat steeds meer vrijwilligers namen afscheid een uiteindelijk konden we niets meer opnemen, we hadden honger en dorst dus zijn we met een Duitse vrijwilliger nog wat gaan eten en drinken. We hebben gisteren ons appartement meer dan 12 uur niet gezien.

Woensdag 12 september

De hele dag vandaag hebben we bezoekers gehad, veelal vrouwen, voornamelijk Limburgse en Belgische. Allemaal met hun eigen verhaal. Een vrouw heeft kanker gehad, twee borsten verwijderd en in juni nog klieren in oksel, lies en hals verwijderd. In juli ging ze werken maar dat lukte niet en haar baas zei, "ga eerst maar eens uithuilen". Ze is de Camino gaan lopen en in St Jean begonnen, eerst voelde ze zich zwak maar naarmate ze doorliep voelde ze zich steeds sterker worden. Ze kan nu met gemak 40 km lopen. Kreeg weer vertrouwen in haar lichaam en was klaar om weer naar huis te gaan. Gisteren hoorde ze dat de jeugdvriendin van haar dochter kanker heeft, en daarna heeft ze niet kunnen slapen en is

weer vol angst en verdriet. We hebben wat gepraat en ze is hier gewoon een poos blijven zitten, ze voelde zich hier thuis en vroeg of ze morgen weer even langs kon komen. Prima.

Ook bijzonder, twee mannen, vertrekken op de fiets, op dezelfde dag uit Nederland, een uit Haarlem en een uit Heesch en ze ontmoeten elkaar hier in de Huiskamer voor het eerst. Ook hebben we vandaag geleerd dat je voor iemand anders kunt lopen en dat op je Compostela kunt vermelden. Het staat genoteerd op je Compostela als 'vicarie pro' en dan de naam van diegene voor wie je loopt.

Maaïke van Asch is met haar partner langs geweest, zij had hier afgesproken met een organisator van hospitaleros in Albergues de Galicië. Ik heb me met plezier laten strikken, voor het volgende jaar, om in een kleine herberg te hospitaleren.

Donderdag 13 september

Om 10.00 uur kwam een Belg op bezoek. Hij ging met de auto en fiets naar Pamplona. Laat de auto in Pamplona staan en gaat fietsen. In Logroño daar doet een automobilist het portier van zijn auto open, voor zijn fiets, dus fiets kapot. Ze kunnen hem in Logroño niet helpen. Hij terug met de bus en zijn fiets naar Pamplona, daarna gaat met zijn auto en fiets naar Burgos. In Burgos wilde hij een fiets huren maar hij had geen fiets gereserveerd, dus helaas. Op naar Leon, daar kon hij een fiets huren a raison van 500 euro. Dat vond hij te gek. Toen is hij maar vanaf Sarria gaan lopen. Het volgende jaar wil hij gewoon de Camino helemaal gaan lopen, zo werd er onbedoeld een wandelaar geboren.

Aan het einde van de ochtend en vroeg in de middag kwamen er weinig gasten maar, omdat ze lang bleven zitten en ook nog even terugkomen, zo zat het hier de hele middag vol. Mooie en indrukwekkende verhalen gehoord. Vanuit een moeilijke situatie thuis gaan lopen en al lopend zich weer gedragen voelen, hernieuwd vertrouwen krijgen en accepteren wat het leven hen te bieden heeft. Prachtig.

Vrijdag 14 september

Vandaag kwam weer bijna iedereen uit Porto gelopen. Na een rustige jonge man kwamen 3 zussen uit Porto binnen. Zij liepen uit dankbaarheid na ziekte, ze konden prachtig zingen en stonden bekend als de 'singing angels', in iedere kapel of kerk gingen ze staan en zongen. Dus zo ook in de Huiskamer. De Duitse collega's hoorden dat en Theo stelde voor de volgende dag om 8.00 uur bij die Deutsche Gottesdienst te zingen. Theo en ik gaan er dan ook naar toe.

Een echtpaar uit Venlo, die de Camino Frances, op hun gemak, gelopen hebben in 6 weken tijd zijn zo blij dat ze dit nu, nu ze nog jong zijn gedaan hebben, ze hebben genoten vooral de vriendelijkheid en gastvrijheid heeft hun getroffen en goed gedaan. Het heeft hun jaren van voorbereiding gekost i.v.m. werk en gezin, maar ze zijn dik tevreden. Het was verder een drukke en gezellige dag.

Zaterdag 15 september

Vanmorgen in alle vroegte, 8.00 uur, zijn Theo en ik naar de kathedraal gegaan om de dienst van de Duitsers mee te maken. Hun priester is ziek dus het werd een woorddienst. Ludwig leidde de dienst en zowaar de drie Nederlandse vrouwen waren er ook. Zij openden de dienst en sloten af. Het was prachtig, drie heldere stemmen, mooi op elkaar afgestemd en af

en toe meerstemmig. Ik heb heel wat traantjes en zakdoeken gezien. Na afloop ging bijna iedereen ontbijten in Pinario, ik ging braaf de Huiskamer open maken. Om 10.00 uur kwamen de drie dames nog even terug en hebben we uitgebreid gesproken over geloof, kerk en de betekenis daarvan in hun leven. Ze zijn namelijk streng gereformeerd opgevoegd, hebben een enorme Bijbelkennis, maar hebben zich daar inmiddels vrolijk aan ontworsteld. Het is een mooie dag geweest.

Zondag 16 september

De Huiskamer zat vandaag op meerdere momenten vol. Er was een dag eerder al gesproken over een vrouw van 80 jaar met twee dochters die in Porto was begonnen en de Camino Espiritual loopt. En jawel een enthousiast drietal kwam om 16.00 uur binnen. Fit, bruin en vol verhalen hebben ze hier gezeten tot half zes. Twee mensen die in Friesland erg actief zijn geweest bij het organiseren van Santiago aan het wad en twee enthousiaste terugkomers maakten de Huiskamer goed gevuld. Er werd erg veel gelachen vandaag.

Huiskamer van
de Lage Landen

Maandag 17 september

Om 10.30 uur kwam een vrouw van het 'Diocese in Europe' met een Nederlandse man die zij op straat ontmoet heeft, en die twee nachten bij haar mag slapen, vragen of wij ons over hem wilden ontfermen. Een man van 70 uit Drenten, met de fiets, een landkaart en een oude gsm. Hij praat werkelijk alleen maar Nederlands, maar heeft het gehaald. Hij was zo emotioneel dat ik voor het eerst het pak tissues op tafel heb gezet. Om 11.00 uur hadden we weer 8 pelgrims in de Huiskamer. Onze Drent kreeg geen Compostela, hij wist niet hoeveel hij gefietst had en had maar een handjevol stempels. Theo heeft een bewijs voor hem gehaald voor het bezoek aan het graf van St Jacobus. Weer kwamen de tissues op tafel nu ook voor andere pelgrims. Twee pelgrims uit Friesland hebben hem meegenomen naar de mis van 12.00 uur. Verder die middag heb ik samen met hem de terugreis geregeld en Theo ging samen met hem zijn fiets wegbrengen. Laat op de middag kwam een vrouw uit Zeeuws Vlaanderen die met dezelfde bus naar Nederland teruggaat. Zij komt hem morgen hier ophalen en zorgt dat hij in de juiste bus komt. Wat is zo'n man dan dankbaar, want toen hij in Santiago aankom sloeg de schrik hem om het hart, "wat nu". Alles heeft zich opgelost.

In de middag kwam ook nog een man die heeft gelopen, dat vond hij te zwaar en heeft toen een fiets gekocht en stukken gefietst en gelopen. Och, alles kan.

Dinsdag 18 september

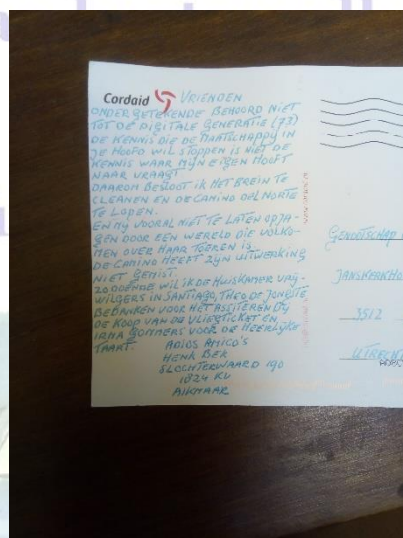
Vanmorgen om 9.00 uur, bij de beveiliging, stond onze Drentse fietser. Ze wilden hem niet doorlaten en hadden al om hulp gevraagd. Dus ik was er op het juiste moment om hem mee naar boven te nemen. Hij had afscheid van zijn gastvrouw genomen en was klaar voor zijn reis. Een pelgrim uit Zeeuws Vlaanderen kwam hem ophalen en na 10.00 uur gingen ze samen op pad. Daarna kwam onze jarige pelgrim. Gisteren was ze al geweest en ze wilde graag haar compostela op haar verjaardag laten registreren. Dus we hadden een Tarte de Santiago. We hebben gezongen en koffie gedronken. In de ochtend hadden we al 7 terugkomers. Het was vandaag weer volle bak, druk, gezellig en de Tarte de Santiago is op.

Woensdag 19 september

In alle vroegte zat de Huiskamer al vol met terugkomers, een goed teken. Een echtpaar had een bon weten te bemachtigen om te eten in de Parador. 's Middags kwamen ze natuurlijk weer terug om te vertellen wat, en met wie ze gegeten hadden. Ze brachten een hele zak, van 1 kilo, Spaanse snoepjes mee met een bedankbriefje. We hebben nu een bord met kleurrijke snoepjes op tafel staan en daar wordt flink van gesnoept. De man die 17 september voor het eerst is geweest en iedere dag even een praatje kwam maken en alle adviezen kon gebruiken en ook nodig had, is vandaag voor het laatst geweest, hij heeft de fiets die hij gekocht heeft (dure fiets) zomaar weggegeven en gaat morgen met de bus naar Madrid. We hebben ook de 1900ste pelgrim op de foto gezet en daarna heeft Theo de foto op Facebook gezet. Het was een drukke, gezellige en volle dag.

Donderdag 20 september

Moeder en dochter uit Den Bosch ontvangen, zij hebben gelopen, via de Camino del Norte. 2 Belgische meiden pas afgestudeerd, en dan maar eerst de Camino Frances lopen hun eerste Camino ervaring. Nog voor 13.00 uur kwamen Gerard en Diana, we hebben meteen al wat overdracht activiteiten gedaan. Het appartement bekeken en afspraken gemaakt voor laat in de middag, gezamenlijke maaltijd en morgenvroeg. Het is rustig maar tegen sluitingstijd komen nog 4 pelgrims. Dit was ons laatste verslag morgen zijn Diana en Gerard aan de beurt.

De vrijwilligers heten pelgrims

van harte welkom in het

Verslag van Diana en Gerard

Periode 21 september – 5 oktober

Rúa Carretas 33 - 1e etage

Onze "keukentafel" leent zich prima voor gesprekken met pelgrims: verdrietige en soms huilende pelgrims, maar ook stralend gezonde en blij! Een meisje van 17 lentes: ik wil actrice worden, en een meisje van 77: ik ga geen lange camino's meer lopen! Een stevige Nederlander na de Salvador en de Primitivo: dit was mijn laatste camino (maar wij willen dat niet geloven!). Een frêle Belg op de fiets uit Faro: maakt zich zorgen over sluipenderwijs verfransen van zijn dorp, zowaar even politiek in de Huiskamer. Een camino van huis uit, 5 maanden, maar ook een weekje lopen, tijdgebrek! Het blijft steeds een verrassing wie er bij ons aan de keukentafel aanschuift.

Hierna nog wat losse dag-aantekeningen, alleen bedoeld voor onze eigen herinnering.

Vrijdag 21 september

Onze eerste bezoeker is een vrouw uit Lisse, op de fiets vanuit Porto, na veel narigheid in haar leven op camino gegaan, zichzelf uiteindelijk teruggevonden, tranen in de Huiskamer. Mensen uit Nijmegen hadden per ongeluk drie dagen hotel in Santiago de Chile gereserveerd. Man van 70 die denkt dat het zijn laatste camino is geweest, wij geloven er niets van.

Zaterdag 22 september

René en Hanny van de Herberg Nos Repos in Augy sur Aubeis hier op bezoek. Terwijl zij hier zaten, kwam er een stel binnen dat al vijf maanden onderweg was, vanuit Uithuizen, met tent. En toen bleek dat zij ook bij de herberg van René en Henny hadden verbleven. Ook met Bert uit Zeist, al ontmoet in Lugo, veel besproken, meerdere gemeenschappelijke kennissen ontdekt.

Zondag 23 september

Zolang onze voorganger Theo nog in de stad is, zien we hem elke dag wel even terugkomen naar de Huiskamer. Maar verder is het deze zondag 's morgens erg stil! Foto over het 'sokkenverhaal' op Facebook gezet. En de indruk gekregen dat mensen die slechts een of twee weken op pad zijn geweest, minder in termen van 'jezelf tegenkomen' spreken. Aan het eind van de middag liep de Huiskamer ineens alsnog vol!

Maandag 24 september

Een stel dat zo onder de indruk was van de camino, dat ze met een droom rondlopen, om een herberg te willen beginnen. Daarna komt Nienke van 17 jaar binnen lopen, die zich de hele Camino Frances veilig had gevoeld, en even later Stephan die vertelt dat alle pelgrims in de herberg van Monte de Gozo afgelopen nacht van hun waardevolle spullen waren beroofd.

Dinsdag 25 september

Een Belg die slechts vanaf Sarria had gelopen, was toch al binnen een week zichzelf tegengekomen en was zeer emotioneel Santiago binnengelopen.

Woensdag 26 september

Uitgenodigd om cursus om 10.00 bij te wonen, een van de twee zou kunnen gaan, maar de Huiskamer liep aanhoudend vol; alleen Gerard heeft een kwartier van de cursus aangehoord. Eind van de middag zou er een rondleiding door de opgravingen onder de kathedraal zijn, maar de priester die deze zou geven was de afspraak vergeten.

Donderdag 27 september

Al kort na 9 uur kwamen de vier 'Caminowuuffjes' uit Zeeuws Vlaanderen binnen; ze vonden het prima om op Facebook geplaatst te worden. Peter, die in april in de Huiskamer had gediend, kwam met zijn vrouw bij ons terug met gebak voor bij de koffie.

Vrijdag 28 september

Halfweg onze Huiskamerperiode. Al direct heel vroeg een volle bak, ongeveer halfom Nederlands en Belgisch. In een groep begeleid door Irene werd de 2000 bezoekers overschreden, ze mochten onderling uitmaken wie van hen de 2000ste zou zijn. Diploma uitgereikt, foto's. Ze hebben zelf stroopwafels uitgedeeld. Er kwam een Spaanse postbode in de Huiskamer met het pakje uit Nederland, boekjes van René. Naar hem met een emailtje gemeld. Later veel werk gehad aan Cor, een man die oververmoeid en tamelijk verward was.

Zaterdag 29 september

We verwachtten Sjaak en Willy, hij is al vele jaren onze Jefe in Roncesvalles. Zij kwamen eind van de ochtend met een heerlijke frambozentaart. We moesten nog eens nadenken wat te doen met de instructies / verzoeken (?) van René m.b.t. de boekjes, maar Marijke van de werkgroep loste dit voor ons op, even laten rusten en wachten op Monique die over een paar dagen hier komt. Inmiddels kwamen we de 100 bezoekers voorbij. En een Camino-wonder: Nienke van 17 die van bijna alles was bestolen, krijgt in de Huiskamer ter plekke een lift met de auto aangeboden vanaf St. Jean Pied-de-Port, wel eerst nog met de bus daarheen.

Zondag 30 september

's Middags kwam Marijke ons een tijdje aflossen, zodat we samen konden gaan lunchen. Dat deden we bij Pinario, toch de beste sfeer en kwaliteit. 's Avonds was het ongewoon stil in de stad, maar het was ook nogal afgekoeld.

Maandag 1 oktober

's Morgens geen enkele bezoeker! Pas om 13:00 kwam de eerste, en kort daarna nog een, toevallig beide uit de provincie Groningen (en een link met Stadskanaal). En beide met bijzondere spirituele ervaringen op de camino. Verder kwam er opeens een Spaans gezelschap uit een vergaderzaaltje dicht bij ons, waaronder de deken Don Segundo; van de gelegenheid gebruik gemaakt door hem in het voorbijgaan informeel een boekje van René te overhandigen. Later in de middag kregen we een Nederlandse jongen (26) van Poolse afkomst hier langs, die zonder geld zat en zich afvroeg hoe hij naar Nederland terug zou kunnen komen. Om 20:00 afspraak met de Duitse collega's in Paradiso.

Dinsdag 2 oktober

Monique van de werkgroep kwam, zoals ons al was aangekondigd, bij de Huiskamer aan. Heel veel bezoekers! Telefoontje van Chris gekregen. 's Avonds met Monique in Paradiso.

Woensdag 3 oktober

Monique kwam in de ochtend een tijdje meedoen in de Huiskamer zodat Diana naar het appartement kon gaan om schoon te maken. Het werd inmiddels wel duidelijk dat het uitreiken van certificaten in de kathedraal aan onze neus voorbij zou gaan.

's Middags hebben we ingecheckt bij Vueling, met nogal wat gepuzzel.

Donderdag 4 oktober

We verwachten onze opvolgers hier eind van de middags op bezoek, om alles in de Huiskamer door te spreken. 's Avonds met hen afgesproken voor maaltijd en glaasje, samen met onze Duitse collega's.

Vrijdag 5 oktober

Wisseldag. Nadat de opvolgers zich in het appartement hebben geïnstalleerd, en hier weer terug zijn, nemen zij hier de taken over. Rond de middag vertrekken we voor nog een paar dagen 'bijkomen' tot onze vlucht a.s. maandag.

De v...eten pelgrims
v...kom in het
pelgrimsbureau.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

Verslag van Mieke en Evert Periode 5 oktober – 19 oktober van harte welkom in het pelgrimsbureau.

In het gastenboek schreef op zondag 7 oktober:

"Na 16 voettochten naar St. Jakob is het welletjes geweest. Dit is mijn 17de keer. Niet meer te voet. Ik werd 83 en het linkerbeen doet het niet meer en op één been duurt het veel te lang. Ik ga nu thuis elke week van het najaar naar een DVD over een gemaakte voettocht kijken en genieten. Dank U St. Jakob!"

Karel.

Op donderdag 17 oktober lag er een mail op onze tafel in de Huiskamer, verstuurd na aankomst thuis naar het Pelgrimsbureau:

Cuerpo del Mensaja:

Hola

Mi nombre es Sabine. El Sabado (13 de Octubre) visité el ecuentro de los peregrinos en el primer piso de la Oficinado de Acogida al Peregrino. Me recibieron dos personas (una mujer y un hombre) de los Paises Bajos que tambien pudieron halbar en alemán. Desgraciadamente no me recuerdo de sus nombres.

Quiero agradecerles por su bienvenido muy amable con bebidas y galletas y por su atención muy cordial.

Puede reenviar mi mensaje a estos colegas del encuentro internacional?

Muchas gracias.

Saludos cordiales

Sabine

Donderdag 18 oktober

Terugkomers

Onze ervaring met terugkomers is wisselend. Wij proberen diegenen die voor de eerste keer in de Huiskamer komen alle aandacht te geven die ze vragen en ook verdienen. Tot nu toe lukt dat heel goed, mede omdat het momenteel een wat rustiger periode is. Er zijn terugkomers die 's morgens vroeg nog even een kopje koffie komen drinken en dan, als de eerste nieuwkomers binnenlopen, ook weer vertrekken en zodoende ruimte maken voor ons om die pelgrims de tijd en aandacht te geven hun verhaal te delen met ons. Erg zinvol soms én gezellig, ook voor Mieke en mij.

Echter, wat te doen met mensen die terugkomen en opnieuw alle aandacht en tijd claimen als andere pelgrims voor hun eerste ontvangst al aanwezig zijn of binnenkomen, en telkens "inbreken" tijdens onze gesprekken? Er was gelukkig voldoende ervaring bij ons om hier mee om te gaan.

van harte welkom in het
pelgrimsbureau.

Rúa Carretas 33 - 1e etage

De vrijwilligers heten pelgrims

van hart welkom in het

Periode 19 oktober – 31 oktober

pelgrimsbureau.

Rúa Carretas 23 - 1e etage

We vielen met onze neus in de mooie verhalen op het moment dat we de Huiskamer binnen kwamen voor de overdracht. Twee jongens die elkaar tegen waren gekomen vanuit Nederland lopend en samen opgetrokken waren, een man die alleen had gelopen vanuit Aalsmeer. De eerste werd opgehaald door zijn broer, de tweede door zijn vrouw.

In zijn algemeenheid is het niet druk. De hele zondagochtend niemand tot 12.30 uur ineens 3 tegelijk. De komst van Maarten-met-de-gebroken-schouder werd al aangekondigd en 's middags kwam hij. In Frankrijk gedoken in te ondiep water. Eerst niet in de gaten hebbend dat het gebroken was, is hij doorgelopen. Wegens de toenemende pijn toch maar naar de dokter, ziekenhuis enz in Dax. In Bilboa voor controle. Hij mocht echt niet meer met een rugzak lopen. Die heeft hij vanaf toen met de Correos iedere dag verstuurd. Ging perfect. Nu hersteld. Hij noemde het zijn Camino Hospitales. Zijn grootste les uit dit avontuur: hij kon nooit om hulp vragen maar toen hij zijn rugzak niet meer zelfstandig op en af kreeg moest het wel en merkte hij dat veel mensen wilden helpen.

Ik zit op het terrasje achter het pelgrimsbureau een broodje serranoham te eten. Een aziatisch meisje is selfies aan het maken met haar telefoon in de ene en een gloednieuwe compostela in de andere. Nadat ze minstens tien foto's in verschillende poses gemaakt heeft

komt een man vragen of hij een foto van haar zal nemen. Ze neemt het aanbod met thankyou's aan en de man maakt drie foto's. Onder veel thankyou's gaat de hulpverlener weer weg. Het aziaatje maakt daarna nog drieëntwintig soortgelijke selfies-met-compostela.

Twee jongens maken van elkaar foto-met-compostela. Een kleine enigszins gezette, zeg maar gerust een nogal dikke vrouw komt er bij staan een vraagt of ze een foto van haar willen maken en reikt haar telefoon aan. Natuurlijk zegt een van de jongens en dan vraagt de vrouw of ze even zijn compostela mag lenen voor de foto. Ze wijst naar haar benen en zegt dat ze onmogelijk zo ver kan lopen maar ze vindt het papiertje zo leuk dat ze er ook mee op de foto wil.

Carel komt de Huiskamer binnen en gaat met een diepe zucht zitten. - Ik ben niet zo oud als ik er uit zie en ik denk dat ik ook niet zo oud zal worden - zegt hij en gaat met een diepe zucht zitten. Ja koffie, daar heeft hij wel zin in. Dit was zijn derde en laatste camino, uit Lissabon. Hij stopt er mee. Dit lijf wil niet meer; het is helemaal op zegt hij. Vorig jaar heeft hij tijdens een camino een legionellabesmetting opgelopen en sindsdien is het zwaar tobben. Als afsluiting heeft hij een kamer van 200euro in het Parador en vliegt businessclass naar huis.

van harte welkom in het

Er komen zes mensen binnen met op hun kleding een embleem met de tekst "transplantoux". Ze komen uit naam van een groep van Belgen die bestaat uit orgaan-donors en ontvangers en begeleiders. Zestien van hen lopen met gekregen harten en nieren en zo (de hartdonors zijn er natuurlijk niet bij) en zijn zojuist vanuit Tui in Santiago aangekomen. Ze lopen uit dankbaarheid voor hun 'tweede leven' en om de donors te bedanken. Omdat ze niet alle veertig! in de Huiskamer kunnen heeft één van hen ons bezoekersregister ingevuld, nummer 2324 en de negenendertig anderen op 2325.

Dit jaar is de Huiskamer 210 dagen open. Met 2340 bezoekers over dit hele jaar komt dat neer op ruim elf bezoekers gemiddeld per dag. De laatste maand, oktober, zijn er dat tien (de groep van veertig Belgen niet mee geteld) per dag. We horen nogal dat lopers het hoogseizoen wegens de hitte en drukte ontwijken. Wellicht dus te overwegen om blijvend tot en met oktober open te zijn. Tevens neemt de wrevel bij de echte pelgrims over de luxe pelgrims toe. Ze reizen per taxi naar pakweg vijf kilometer voor de volgende herberg, zorgen voor een stempel zodat ze er die dag twee hebben en lopen dan verder zodat ze ruim op tijd bij de herberg zijn zodat ze vooraan staan, of hebben die slaapplea al vooraf geregeld. Wat we horen is dat taxichauffeurs en reisbureautjes ook steeds behulpzamer worden in het aanbieden van hun diensten. Met name het stuk vanaf Sarria is daardoor erg druk.

Onze buurvrouw Catherine (70) van de Engelse Huiskamer komt geregeld binnen voor een kort praatje. Ze is onderwijzeres en Anglikaans priester. Ze doet de Huiskamer samen met de Australische Father Noël. Hij is nogal conservatief en vindt het 'losbandige' leven van

Catherine zomaar niks. We zijn een paar keer met haar gaan uit eten, tien-euro-menu-met-wijn-overgoten en daarna nog een afzakkertje in het Casino Café, hoewel Father Noël vindt dat ze eigenlijk bij de nonnen in het klooster moet eten en daar dan de rest van de avond moet blijven. We hebben steeds plezierige gesprekken gehad en ze genoot zichtbaar van ons gezelschap.

Wij zijn dus de laatste ploeg van het seizoen en doen straks hier het licht uit en de deur dicht. Alle spullen in ons appartement zijn in de plastic kratten gepakt en in het schuurtje van Jesús gezet. Hij maakt een tevreden indruk over het afgelopen jaar. Wij vonden het ook erg leuk. We hebben in de week voorafgaand aan het Huiskamerwerk nog de gelegenheid genomen om van Santiago naar Muxia en Fisterra te lopen en daardoor tenminste even het pelgrimsgevoel te hebben. Morgenvroeg zitten we in het vliegtuig naar huis. Klaar.

Het boek met de pelgrimsregistratie hebben we in een ondergrondse papiercontainer gedumpt.

Joke en Jan

